

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 111 E

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

48e jaargang

11 mei 2005

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Raad	
2005/C 111 E/01	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 14/2005 van 20 december 2004, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG van de Raad	1
2005/C 111 E/02	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 15/2005 van 22 december 2004, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, voor wat betreft de toegang tot het Schengeninformatiesysteem voor de diensten die in de lidstaten belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen van voertuigen ⁽¹⁾	19
2005/C 111 E/03	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 16/2005 van 24 januari 2005, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 76/115/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen ⁽¹⁾	23
2005/C 111 E/04	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 17/2005 van 24 januari 2005, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/541/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende veiligheidsgordels en bevestigingssystemen van motorvoertuigen ⁽¹⁾	28
2005/C 111 E/05	Gemeenschappelijk Standpunt (EG) nr. 18/2005 van 24 januari 2005, vastgesteld door de Raad, volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 74/408/EEG van de Raad, met betrekking tot de zitplaatsen en de bevestiging en hoofdsteunen daarvan in motorvoertuigen ⁽¹⁾	33

NL

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Mededelingen)

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 14/2005

vastgesteld door de Raad op 20 december 2004

met het oog op de aanneming van Richtlijn 2005/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende het beheer van de zwemwaterkwaliteit en tot intrekking van Richtlijn 76/160/EEG van de Raad

(2005/C 111 E/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Voortbouwend op de mededeling van de Commissie over duurzame ontwikkeling heeft de Europese Raad doelstellingen geformuleerd als algemene richtsnoeren voor de toekomstige ontwikkeling op prioritaire gebieden zoals „volksgezondheid” en „natuurlijke hulpbronnen”.
- (2) Water is een schaarse natuurlijke hulpbron, waarvan de kwaliteit moet worden beschermd, behoed, beheerd en behandeld. Met name oppervlaktewateren zijn hernieuwbare bronnen met een beperkt vermogen om te herstellen van de schadelijke effecten van menselijke activiteiten.
- (3) Het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van het milieu moet gericht zijn op een hoog beschermingsniveau, en bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen voor het behoud, de bescherming en de verbe-

tering van de kwaliteit van het milieu en de bescherming van de gezondheid van de mens.

- (4) In december 2000 heeft de Commissie een mededeling aan het Europees Parlement en de Raad over de ontwikkeling van een nieuw zwemwaterbeleid goedgekeurd, en een breed overleg op gang gebracht met alle belanghebbenden en betrokken partijen. Het belangrijkste resultaat van het overleg was algemene steun voor de ontwikkeling van een nieuwe zwemwaterrichtlijn op basis van de meest recente wetenschappelijke gegevens en met meer aandacht voor een bredere publieksparticipatie.
- (5) Besluit nr. 1600/2002/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juli 2002 tot vaststelling van het Zesde Milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap ⁽⁴⁾ bevat de toezegging dat een hoog niveau van bescherming van het zwemwater zal worden gerealiseerd, onder meer door herziening van Richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van zwemwater ⁽⁵⁾.
- (6) Uit hoofde van het Verdrag moet de Gemeenschap bij het bepalen van haar beleid op milieugebied onder meer rekening houden met de beschikbare wetenschappelijke en technische gegevens. In het kader van deze richtlijn moet bij de implementatie van de betrouwbaarste indicatorparameters om microbiologische gezondheidsrisico's te bepalen en een hoog beschermingsniveau te bereiken, gebruik worden gemaakt van wetenschappelijke gegevens. Er dienen met spoed verdere epidemiologische studies te worden verricht van de aan het zwemmen, met name in zoet water, verbonden gezondheidsrisico's.

⁽¹⁾ PB C 220 van 16.9.2003, blz. 39.

⁽²⁾ PB C 244 van 10.10.2003, blz. 31.

⁽³⁾ Advies van het Europees Parlement van 21 oktober 2003 (PB C 82 E van 1.4.2004, blz. 115), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 20 december 2004 en standpunt van het Europees Parlement van

⁽⁴⁾ PB L 242 van 10.9.2002, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 31 van 5.2.1976, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 807/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 36).

- (7) Teneinde de doelmatigheid en het verstandig gebruik van hulpbronnen te verbeteren, dient deze richtlijn nauw te worden gecoördineerd met andere communautaire wetgeving op het gebied van water, zoals Richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater⁽¹⁾, Richtlijn 91/676/EEG van de Raad van 12 december 1991 inzake de bescherming van water tegen verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen⁽²⁾ en Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid⁽³⁾.
- (8) Onder de belanghebbenden moet passende informatie worden verspreid over de voorgenomen maatregelen en het verloop van de implementatie. Het publiek moet tijdig en naar behoren worden geïnformeerd over de resultaten van de controle van de zwemwaterkwaliteit en over de risicobeheersmaatregelen ter voorkoming van gevaren voor de gezondheid, met name in geval van voorspelbare kortstondige verontreiniging of abnormale situaties. Er moet gebruik worden gemaakt van nieuwe technologieën waarmee het publiek doelmatig en op vergelijkbare wijze kan worden voorgelicht over het zwemwater in de gehele Gemeenschap.
- (9) Voor de controle moeten geharmoniseerde analysemethoden en -praktijken worden toegepast. Voor het verkrijgen van een realistische indeling van zwemwater, is observatie en kwaliteitsbeoordeling over een langere periode noodzakelijk.
- (10) De conformiteit moet een zaak zijn van adequate beheersmaatregelen en kwaliteitsborging, en niet uitsluitend van metingen en berekeningen. Als basis voor de beheersmaatregelen zou een stelsel van zwemwaterprofielen daarom een beter inzicht kunnen bieden in de betrokken risico's. Tegelijkertijd moet bijzondere aandacht worden besteed aan de inachtneming van kwaliteitsnormen en een samenhangende overgang van Richtlijn 76/160/EEG naar de nieuwe richtlijn.
- (11) Op 25 juni 1998 heeft de Gemeenschap het VN/ECE-Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (het Verdrag van Aarhus) ondertekend. De Gemeenschapswetgeving moet naar behoren worden afgestemd op dat verdrag met het oog op de bekrachtiging ervan door de Gemeenschap. Derhalve is het passend om in deze richtlijn bepalingen op te nemen betreffende toegang van het publiek tot informatie en inspraak van het publiek bij de uitvoering ervan.
- (12) Daar de doelstellingen van deze richtlijn, namelijk het bereiken door de lidstaten op grond van gemeenschappelijk normen, van een goede zwemwaterkwaliteit en een hoog beschermingsniveau in de gehele Gemeenschap niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (13) De maatregelen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze richtlijn moeten worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden⁽⁴⁾.
- (14) Het onverminderde belang van het Europees beleid ten aanzien van het zwemwater blijkt elk badseizoen opnieuw uit het feit dat het publiek beschermd wordt tegen incidentele en chronische verontreiniging als gevolg van lozingen in of bij Europese badzones. De algehele kwaliteit van het zwemwater is sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 76/160/EEG aanzienlijk verbeterd. De richtlijn is evenwel gebaseerd op de stand van de kennis en de ervaring in het begin van de jaren 1970. Het zwemwatergebruik is sindsdien structureel veranderd, evenals de stand van de wetenschappelijke en technische kennis. Die richtlijn dient derhalve te worden ingetrokken.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doel en toepassingsgebied

1. Deze richtlijn stelt bepalingen vast voor:
 - a) de controle en de indeling van de zwemwaterkwaliteit;
 - b) het beheer van de zwemwaterkwaliteit, en
 - c) het verstrekken van informatie over zwemwaterkwaliteit aan het publiek.
2. Doel van deze richtlijn is het behoud, de bescherming en de verbetering van de milieukwaliteit en de bescherming van de gezondheid van de mens, aanvullend op Richtlijn 2000/60/EG.

⁽¹⁾ PB L 135 van 30.5.1991, blz. 40. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 375 van 31.12.1991, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003.

⁽³⁾ PB L 327 van 22.12.2000, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Beschikking nr. 2455/2001/EG (PB L 331 van 15.12.2001, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB C 184 van 17.7.1999, blz. 23.

3. Deze richtlijn is van toepassing op elk oppervlaktewater waar, naar verwachting van de bevoegde autoriteit, een groot aantal mensen zal zwemmen, en waar zwemmen niet permanent verboden is of waarvoor geen permanent negatief zwemadvies bestaat (hierna „zwemwater” te noemen). Zij is niet van toepassing op:

- a) zwembaden en gezondheidsbaden;
- b) ingesloten wateren die behandeld worden, of gebruikt worden voor therapeutische doeleinden;
- c) kunstmatig gecreëerde, van het oppervlaktewater en het grondwater gescheiden ingesloten wateren.

Artikel 2

Definities

Voor de doeleinden van deze richtlijn gelden de volgende definities:

1. „oppervlaktewater”, „grondwater”, „binnenwater”, „overgangswater”, „kustwater” en „stroomgebied” hebben dezelfde betekenis als in Richtlijn 2000/60/EG;
 2. „bevoegde autoriteit”: de autoriteit of autoriteiten die een lidstaat heeft aangewezen om toe te zien op de naleving van de eisen van deze richtlijn, of een andere autoriteit of instantie waaraan die taak gedelegeerd is;
 3. „permanent”: met betrekking tot een zwemverbod of een negatief zwemadvies, voor de duur van ten minste één volledig badseizoen;
 4. „groot aantal”: met betrekking tot zwemmers, een aantal dat de bevoegde autoriteit groot acht, met name gelet op tendensen uit het verleden of op de beschikbare infrastructuur of faciliteiten, dan wel op de maatregelen die getroffen zijn ter bevordering van het zwemmen;
 5. „verontreiniging”: de aanwezigheid van microbiologische besmetting of van andere organismen of afval, die de zwemwaterkwaliteit aantast en een risico voor de gezondheid van de zwemmers inhoudt, als bedoeld in de artikelen 8 en 9, en in bijlage I, kolom A;
 6. „badseizoen”: de periode waarin grote aantallen zwemmers kunnen worden verwacht;
 7. „beheersmaatregelen”: de volgende maatregelen die met betrekking tot zwemwater worden genomen:
 - a) vaststelling en actualisering van een zwemwaterprofiel;
 - b) vaststelling van een tijdschema voor controle;
 - c) controle van het zwemwater;
 - d) beoordeling van de zwemwaterkwaliteit;
 - e) indeling van het zwemwater;
 - f) een beschrijving en beoordeling van oorzaken van verontreiniging die het zwemwater kunnen aantasten en schade toebrengen aan de gezondheid van de zwemmers;
 - g) verstrekken van informatie aan het publiek;
 - h) uitvoering van maatregelen om blootstelling van zwemmers aan verontreiniging te voorkomen;
 - i) uitvoering van maatregelen om de gevaren van verontreiniging te verminderen;
8. „kortstondige verontreiniging”: microbiologische besmetting als genoemd in bijlage I, kolom A, met duidelijk aantoonbare oorzaken, waarvan wordt verwacht dat zij de zwemwaterkwaliteit normaliter niet langer dan ongeveer 72 uur zal aantasten, en waarvoor de bevoegde autoriteit overeenkomstig bijlage II procedures heeft ingesteld om zulke situaties van kortstondige verontreiniging te voorkomen en aan te pakken;
9. „abnormale situatie”: gebeurtenis of combinatie van gebeurtenissen die de zwemwaterkwaliteit op de betrokken locatie beïnvloedt, en die zich naar verwachting gemiddeld niet meer dan eens in de vier jaar zal voordoen;
10. „reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens”: gegevens verkregen overeenkomstig artikel 3;
11. „beoordeling van de zwemwaterkwaliteit”: het proces van de beoordeling van de zwemwaterkwaliteit, volgens de in bijlage II omschreven beoordelingsmethode;
12. „proliferatie van cyanobacteriën”: de ophoping van cyanobacteriën in de vorm van bloei, tapijt of drijfslaag;
13. „betrokken publiek” heeft dezelfde betekenis als in Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾.

HOOFDSTUK II

KWALITEIT EN BEHEER VAN ZWEMWATER

Artikel 3

Controle

1. De lidstaten wijzen elk jaar alle zwemwateren aan en bepalen de duur van het badseizoen. Zij doen dit voor het eerst vóór de aanvang van het eerste badseizoen na de in artikel 18, lid 1, bedoelde datum.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in bijlage I, kolom A, genoemde parameters worden gecontroleerd overeenkomstig bijlage IV.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 156 van 25.6.2003, blz. 17).

3. Het controlepunt is de locatie in het zwemwater waar:

Artikel 4

a) de meeste zwemmers worden verwacht, of

Zwemwaterkwaliteitsbeoordeling

b) volgens het zwemwaterprofiel het grootste risico van verontreiniging wordt verwacht.

4. Vóór het begin van elk badseizoen, en de eerste maal vóór het begin van het derde volledige badseizoen na de inwerkingtreding van deze richtlijn, wordt voor elk zwemwater een tijdschema voor controle vastgesteld. De controle wordt uitgevoerd binnen vier dagen na de in het tijdschema bepaalde datum.

5. De lidstaten kunnen de controle van de in bijlage I, kolom A, genoemde parameters invoeren tijdens het eerste volledige badseizoen na de inwerkingtreding van deze richtlijn. In dat geval wordt de controle uitgevoerd volgens de in bijlage IV bepaalde frequentie. De resultaten van deze controle kunnen worden gebruikt om de in artikel 4 bedoelde reeksen zwemwaterkwaliteitsgegevens op te stellen. Zodra de lidstaten de controle in het kader van deze richtlijn invoeren, mag de controle van de parameters van de bijlage van Richtlijn 76/160/EEG gestaakt worden.

6. Tijdens een kortstondige verontreiniging genomen monsters mogen buiten beschouwing worden gelaten. Zij worden vervangen door overeenkomstig bijlage IV genomen monsters.

7. In abnormale situaties kan het in lid 4 bedoelde tijdschema voor de controle worden geschorst. De uitvoering wordt, zodra de abnormale situatie een einde heeft genomen, hervat. Er worden dan zo spoedig mogelijk ter compensatie van het monstervrije interval nieuwe monsters genomen.

8. De lidstaten rapporteren aan de Commissie over elke schorsing van het tijdschema voor de controle, en vermelden daarin de redenen van de schorsing. Zij verstrekken deze verslagen op zijn laatst tezamen met het eerstvolgende jaarverslag als bedoeld in artikel 13.

9. De lidstaten zorgen ervoor dat de zwemwateranalyse uitgevoerd wordt overeenkomstig de referentiemethoden van bijlage I en de voorschriften van bijlage V. De lidstaten kunnen evenwel andere methoden of normvoorschriften toestaan indien zij kunnen aantonen dat het resultaat daarvan gelijkwaardig is aan het resultaat dat bereikt wordt met de methoden van bijlage I en de voorschriften van bijlage V. De lidstaten die het gebruik van dergelijke gelijkwaardige methoden of normen toestaan, verstrekken de Commissie alle relevante informatie over de gebruikte methoden of normen en hun gelijkwaardigheid.

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de reeksen zwemwaterkwaliteitsgegevens verzameld worden op basis van de controle van de parameters van bijlage I, kolom A.

2. Zwemwaterkwaliteitsbeoordelingen worden uitgevoerd:

a) voor elk zwemwater;

b) na afloop van elk badseizoen;

c) aan de hand van de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens die met betrekking tot dat badseizoen en de drie voorgaande badseizoenen zijn verzameld, en

d) overeenkomstig de procedure van bijlage II.

Een lidstaat kan evenwel besluiten zwemwaterkwaliteitsbeoordelingen uit te voeren aan de hand van de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens die uitsluitend met betrekking tot de drie voorgaande badseizoenen zijn verzameld. In dat geval stelt hij de Commissie daarvan vooraf in kennis. Ook indien de lidstaat later besluit om de beoordelingen opnieuw op basis van de vier voorgaande badseizoenen uit te voeren, stelt hij de Commissie daarvan in kennis. De lidstaten mogen de toegepaste beoordelingsperiode slechts eenmaal in de vijf jaar wijzigen.

3. Reeksen zwemwatergegevens die worden gebruikt voor zwemwaterkwaliteitsbeoordelingen zijn altijd gebaseerd op ten minste 16 monsters, of, in de bijzondere omstandigheden als bedoeld in bijlage IV, punt 2, op ten minste twaalf monsters.

4. Mits

— aan de bepaling van lid 3 is voldaan, of

— de reeks zwemwatergegevens die voor zwemwaterkwaliteitsbeoordelingen gebruikt worden op ten minste 8 monsters zijn gebaseerd, wanneer het gaat om zwemwater met een badseizoen van ten hoogste acht weken,

mag een zwemwaterkwaliteitsbeoordeling evenwel worden uitgevoerd aan de hand van zwemwaterkwaliteitsgegevens die betrekking hebben op minder dan vier badseizoenen, indien:

a) het zwemwater recentelijk als zodanig is aangewezen;

b) wijzigingen zijn opgetreden die de indeling van het zwemwater overeenkomstig artikel 5 waarschijnlijk zullen beïnvloeden, in welk geval de beoordeling wordt uitgevoerd aan de hand van een reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens die alleen bestaan uit de resultaten voor monsters die genomen zijn nadat de wijzigingen zijn opgetreden, of

c) het zwemwater reeds is beoordeeld overeenkomstig Richtlijn 76/160/EEG, in welk geval gelijkwaardige gegevens verzameld op grond van Richtlijn 76/160/EEG worden gebruikt, en de parameters 2 en 3 van de bijlage van Richtlijn 76/160/EEG voor dit doel beschouwd worden als gelijkwaardig aan de parameters 2 en 1 in bijlage I, kolom A, bij deze richtlijn.

5. De lidstaten mogen in het licht van de zwemwaterkwaliteitsbeoordeling bestaande zwembaden onderverdelen of groeperen. Zij mogen bestaande zwembaden alleen groeperen indien deze baden:

- a) aangrenzend zijn;
- b) overeenkomstig lid 2, lid 3 en lid 4, onder c), tijdens de vier voorgaande jaren op dezelfde wijze beoordeeld zijn, en
- c) een zwemwaterprofiel met gemeenschappelijke risicofactoren dan wel zonder risicofactoren vertonen.

Artikel 5

Indeling en kwaliteitsstatus van zwembaden

1. Op basis van de resultaten van de zwemwaterkwaliteitsbeoordeling uitgevoerd overeenkomstig artikel 4, delen de lidstaten het zwembad overeenkomstig de criteria van bijlage II als volgt in:

- a) „slecht”;
- b) „aanvaardbaar”;
- c) „goed” of
- d) „uitstekend”.

2. De eerste indeling overeenkomstig de voorschriften van deze richtlijn wordt uiterlijk aan het einde van het badseizoen van 2015 voltooid.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat aan het einde van het badseizoen van 2015 alle zwembaden ten minste „aanvaardbaar” zijn. Zij nemen realistische en evenredige maatregelen die naar hun oordeel passend zijn om het aantal als „uitstekend” of „goed” ingedeelde zwembaden te doen toenemen.

4. Ondanks de algemene bepaling van lid 3 kunnen zwembaden echter tijdelijk als „slecht” worden ingedeeld, en nog steeds aan de voorwaarden van deze richtlijn voldoen. De oorzaken van het feit dat de kwaliteitsstatus „aanvaardbaar” niet bereikt is, moeten zijn vastgesteld. In dergelijke gevallen zorgen de lidstaten ervoor dat aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- a) voor elk als „slecht” ingedeeld zwembad worden met ingang van het badseizoen volgend op dat van de indeling, de volgende maatregelen genomen:

- i) er worden passende beheersmaatregelen genomen, waaronder een zwembadverbod of een negatief zwembadvies, teneinde de blootstelling van zwemmers aan verontreiniging te voorkomen, en

- ii) er worden passende beheersmaatregelen genomen om de oorzaken van verontreiniging te voorkomen, te verkleinen of weg te nemen;

b) indien een zwembad vijf opeenvolgende jaren als „slecht” ingedeeld is, wordt een permanent zwembadverbod ingesteld of een permanent negatief zwembadvies uitgebracht. Een lidstaat kan evenwel vóór het einde van de in de periode van vijf jaar een permanent zwembadverbod instellen of een permanent negatief zwembadvies uitbrengen, indien hij van oordeel is dat de verwezenlijking van de kwaliteit „aanvaardbaar” onhaalbaar of onevenredig duur is.

5. Wanneer een permanent zwembadverbod wordt ingesteld of een permanent negatief zwembadvies wordt uitgebracht, wordt het publiek met opgave van redenen op de hoogte gebracht dat het water niet langer een zwembad is.

Artikel 6

Zwembadprofiel

1. De lidstaten zorgen ervoor dat zwembadprofielen overeenkomstig bijlage III worden opgesteld. Elk zwembadprofiel mag betrekking hebben op één zwembad of op meerdere aangrenzende zwembaden. Zwembadprofielen worden uiterlijk op ... (*) voor het eerst opgesteld.

2. Het zwembadprofiel wordt beoordeeld en geactualiseerd zoals bepaald in bijlage III.

3. Bij de vaststelling, beoordeling en actualisering van zwembadprofielen wordt op passende wijze gebruik gemaakt van de gegevens die zijn verkregen in het kader van de controles en beoordelingen krachtens Richtlijn 2000/60/EG, voorzover zij in het kader van de onderhavige richtlijn van belang zijn.

Artikel 7

Beheersmaatregelen voor uitzonderlijke omstandigheden

De lidstaten zien erop toe dat er tijdig passende beheersmaatregelen worden genomen wanneer zij op de hoogte zijn van onverwachte situaties die een negatief effect hebben of redelijkerwijs kunnen hebben op de zwembadkwaliteit en op de gezondheid van de zwemmers. Deze maatregelen omvatten voorlichting van het publiek en, zo nodig, een tijdelijk zwembadverbod.

(*) Zes jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Artikel 8

Risico van cyanobacteriën

1. Indien het zwemwaterprofiel wijst op een mogelijke proliferatie van cyanobacteriën, wordt een passende controle uitgevoerd om tijdig de gezondheidsrisico's te kunnen vaststellen.
2. Indien er zich een proliferatie van cyanobacteriën voordoet en er een gezondheidsrisico is vastgesteld of wordt vermoed, worden onmiddellijk passende beheersmaatregelen genomen ter voorkoming van blootstelling, waaronder voorlichting van het publiek.

Artikel 9

Andere parameters

1. Wanneer het zwemwaterprofiel een neiging tot proliferatie van macroalgen en/of marien fytoplankton vertoont, wordt er onderzoek verricht teneinde de aanvaardbaarheid en gezondheidsrisico's ervan vast te stellen en passende beheersmaatregelen te nemen, waaronder voorlichting van het publiek.
2. Zwemwateren worden visueel geïnspecteerd op verontreiniging door teerachtige residuen, glas, plastic, rubber of ander afval. Indien dit soort verontreiniging is vastgesteld, worden passende beheersmaatregelen genomen, waaronder, zonodig, voorlichting van het publiek.

Artikel 10

Samenwerking inzake grensoverschrijdende wateren

Wanneer de situatie in een stroomgebied grensoverschrijdende effecten heeft op de zwemwaterkwaliteit, werken de betrokken lidstaten bij de uitvoering van deze richtlijn naar behoren samen, onder meer door passende informatie-uitwisseling en gezamenlijk optreden om deze effecten te beheersen.

HOOFDSTUK III

INFORMATIE-UITWISSELING

Artikel 11

Publieke participatie

De lidstaten moedigen participatie van het publiek bij de implementatie van deze richtlijn aan door het betrokken publiek de kans te geven om voorstellen, opmerkingen of klachten te formuleren. De bevoegde autoriteit houdt naar behoren rekening met alle verkregen informatie.

Artikel 12

Voorlichting van het publiek

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de volgende informatie actief verspreid wordt, en zo snel mogelijk tijdens het badseizoen op een gemakkelijk toegankelijke plaats in de onmiddellijke nabijheid van elk zwemwater beschikbaar wordt gesteld:
 - a) de actuele indeling van het zwemwater;
 - b) een algemene beschrijving van het zwemwater, in niet-technische bewoordingen, op basis van het overeenkomstig bijlage III vastgestelde zwemwaterprofiel;
 - c) in het geval van zwemwateren waarin zich een kortstondige verontreiniging kan voordoen;
 - een mededeling dat zich in het zwemwater een kortstondige verontreiniging kan voordoen;
 - een opgave van het aantal dagen waarop er tijdens het vorige badseizoen wegens dergelijke verontreiniging een zwemverbod of een negatief zwemadvies van kracht was, en
 - een waarschuwing, telkens wanneer een dergelijke verontreiniging voorspeld wordt of zich voordoet;
 - d) informatie over de aard en de verwachte duur van abnormale situaties tijdens zulke gebeurtenissen;
 - e) bij een zwemverbod of een negatief zwemadvies: een waarschuwbord voor het publiek met de redenen daarvoor, en
 - f) een verwijzing naar bronnen met meer informatie.
2. De lidstaten gebruiken passende media en technologieën, waaronder het internet, om de in lid 1 bedoelde informatie over de zwemwaterkwaliteit, alsmede de hieronder genoemde informatie, actief en snel te verspreiden:
 - a) de lijst van zwemwateren;
 - b) de indeling van elk zwemwater en het desbetreffende zwemwaterprofiel gedurende de laatste drie jaar, inclusief de resultaten van de controles die sinds de laatste indeling overeenkomstig deze richtlijn zijn uitgevoerd;
 - c) in het geval van zwemwateren die als „slecht” worden ingedeeld, informatie over de oorzaken van de verontreiniging en over de maatregelen die zijn genomen om blootstelling van de zwemmers aan de verontreiniging te voorkomen en de oorzaken ervan aan te pakken, als bedoeld in artikel 5, lid 4, en

d) in het geval van zwemwateren waarin zich een kortstondige verontreiniging kan voordoen, algemene informatie over:

- de omstandigheden waarvan aannemelijk is dat deze een kortstondige verontreiniging tot gevolg kunnen hebben;
- het risico van een dergelijke verontreiniging en de waarschijnlijke duur ervan;
- de oorzaken van de verontreiniging en de maatregelen die genomen zijn om blootstelling van de zwemmers aan de verontreiniging te voorkomen en de oorzaken ervan aan te pakken.

Deze onder a) bedoelde lijst is elk jaar voor de aanvang van het badseizoen beschikbaar. De resultaten van een controle worden binnen een week beschikbaar gemaakt.

3. Met ingang van de aanvang van het vijfde badseizoen na de in artikel 18, lid 1, bedoelde datum, wordt de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie verspreid zodra zij beschikbaar is.

4. De lidstaten en de Commissie verstrekken het publiek, waar mogelijk, informatie op basis van technologie met geografische referenties, en presenteren die op duidelijke en coherente wijze, in het bijzonder met gebruikmaking van tekens en symbolen.

Artikel 13

Rapportage

1. De lidstaten verstrekken aan de Commissie voor elk zwemwater bij de controles verkregen resultaten, tezamen met de zwemwaterkwaliteitsbeoordeling en een beschrijving van de belangrijkste beheersmaatregelen die werden genomen. De lidstaten verschaffen deze informatie uiterlijk op 31 december van elk jaar met betrekking tot het voorafgaande badseizoen. Zij beginnen hiermee nadat de eerste zwemwaterkwaliteitsbeoordeling overeenkomstig artikel 4 is uitgevoerd.

2. De lidstaten stellen de Commissie jaarlijks, voor het begin van het badseizoen, in kennis van alle als zwemwater aangewezen wateren, en van de redenen voor een mogelijke wijziging ten opzichte van het voorgaande jaar. Zij doen dit voor het eerst vóór de aanvang van het eerste badseizoen na de in artikel 18, lid 1, genoemde datum.

3. Wanneer een begin is gemaakt met de controle in het kader van deze richtlijn, wordt de jaarlijkse rapportage aan de Commissie, als omschreven in lid 1, voortgezet overeenkomstig Richtlijn 76/160/EEG, totdat een eerste beoordeling uit hoofde van deze richtlijn kan worden uitgevoerd. Tijdens deze periode wordt in het jaarlijkse rapport geen rekening gehouden met parameter 1 van de bijlage bij Richtlijn 76/160/EEG, en worden de parameters 2 en 3 van de bijlage bij Richtlijn 76/160/EEG

beschouwd als zijnde gelijkwaardig aan de parameters 2 en 1 in bijlage I, kolom A, bij deze richtlijn.

4. De Commissie publiceert een jaarlijks samenvattend rapport over de zwemwaterkwaliteit in de Gemeenschap, waarin nader wordt ingegaan op de indeling van zwemwateren, op de mate waarin aan de onderhavige richtlijn wordt voldaan en op de belangrijkste beheersmaatregelen die zijn genomen. De Commissie publiceert dit rapport, ook via internet, uiterlijk op 30 april van elk jaar. Bij de opstelling van het rapport maakt de Commissie optimaal gebruik van de systemen voor het verzamelen van gegevens, beoordeling en presentatie in het kader van aanverwante Gemeenschapswetgeving, in het bijzonder Richtlijn 2000/60/EG.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 14

Verslaggeving en evaluatie

1. De Commissie legt uiterlijk in 2018 aan het Europees Parlement en de Raad een verslag voor waarin de uitvoering van deze richtlijn wordt geëvalueerd.

2. In het verslag wordt met name ingegaan op:

- a) de resultaten van een passende Europese epidemiologische studie, die de Commissie in samenwerking met de lidstaten zal verrichten;
- b) andere wetenschappelijke, analytische en epidemiologische ontwikkelingen die voor de parameters van zwemwaterkwaliteit relevant zijn, en
- c) de aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie.

3. In het licht van dat verslag en van een uitvoerige effectbeoordeling doet de Commissie haar verslag, indien nodig, vergezeld gaan van voorstellen tot wijziging van deze richtlijn.

Artikel 15

Technische aanpassingen en uitvoeringsmaatregelen

Volgens de procedure van artikel 16, lid 2, kan worden besloten:

- a) de EN/ISO-norm inzake de gelijkwaardigheid van microbiologische methoden met het oog op artikel 3, lid 9, te specificeren;
- b) gedetailleerde regels voor de toepassing van artikel 8, lid 1, en artikel 12, lid 4, vast te stellen;

- c) de analysemethodes voor de in bijlage I genoemde parameters aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang;
- d) bijlage V aan te passen aan de wetenschappelijke en technische vooruitgang;
- e) richtsnoeren vast te stellen voor een gemeenschappelijke methode voor de beoordeling van afzonderlijke monsters.

Artikel 16

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 17

Intrekking

1. Richtlijn 76/160/EEG wordt ingetrokken met ingang van 31 december 2014. Onverminderd het bepaalde in lid 2 laat deze intrekking de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de in de ingetrokken richtlijn vastgestelde termijnen voor de omzetting en toepassing, onverlet.
2. Zodra een lidstaat alle nodige wettelijke, bestuursrechtelijke en praktische maatregelen heeft genomen om aan deze richtlijn te voldoen, is deze richtlijn van toepassing en vervangt zij Richtlijn 76/160/EEG.
3. Verwijzingen naar de ingetrokken Richtlijn 76/160/EEG worden gelezen als verwijzingen naar deze richtlijn.

Artikel 18

Uitvoering

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op ... (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 19

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 20

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) Drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

BIJLAGE I

BINNENWATEREN

	A	B	C	D	E
	Parameter	Uitstekende kwaliteit	Goede kwaliteit	Aanvaardbare kwaliteit	Referentiemethoden voor de analyse
1	Intestinale enterokokken (kve/100 ml)	200 (*)	400 (*)	360 (**)	ISO 7899-1 of ISO 7899-2
2	Escherichia coli (kve/100 ml)	500 (*)	1 000 (*)	900 (**)	ISO 9308-3 of ISO 9308-1

(*) Gebaseerd op een beoordeling van het 95-percentiel. Zie bijlage II.

(**) Gebaseerd op een beoordeling van het 90-percentiel. Zie bijlage II.

KUSTWATEREN EN OVERGANGSWATEREN

	A	B	C	D	E
	Parameter	Uitstekende kwaliteit	Goede kwaliteit	Aanvaardbare kwaliteit	Referentiemethoden voor de analyse
1	Intestinale enterokokken (kve/100 ml)	100 (*)	200 (*)	200 (**)	ISO 7899-1 of ISO 7899-2
2	Escherichia coli (kve/100 ml)	250 (*)	500 (*)	500 (**)	ISO 9308-3 of ISO 9308-1

(*) Gebaseerd op een beoordeling van het 95-percentiel. Zie bijlage II.

(**) Gebaseerd op een beoordeling van het 90-percentiel. Zie bijlage II.

BIJLAGE II

BEOORDELING EN INDELING VAN ZWEMWATEREN

1. SLECHTE KWALITEIT

Zwemwateren worden ingedeeld als zijnde van „slechte kwaliteit” indien in de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens voor de laatste beoordelingsperiode ⁽¹⁾ de percentielwaarden ⁽²⁾ van microbiologische tellingen slechter ⁽³⁾ zijn dan de waarden voor „aanvaardbare kwaliteit” in bijlage I, kolom D.

2. AANVAARDBARE KWALITEIT

Zwemwateren worden ingedeeld als zijnde van „aanvaardbare kwaliteit”:

1. indien in de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens voor de laatste beoordelingsperiode de percentielwaarden van microbiologische tellingen gelijk zijn aan of beter ⁽⁴⁾ zijn dan de waarden voor „aanvaardbare kwaliteit” in bijlage I, kolom D, en
2. indien zich in het zwemwater een kortstondige verontreiniging kan voordoen, mits:
 - i) er passende beheersmaatregelen worden genomen, waaronder bewaking, systemen voor vroegtijdige waarschuwing en controle, teneinde de blootstelling van zwemmers te voorkomen door middel van een waarschuwing of, zo nodig, een zwemverbod;
 - ii) er passende beheersmaatregelen worden genomen om de oorzaken van verontreiniging te voorkomen, te verkleinen of weg te nemen, en
 - iii) het aantal monsters dat overeenkomstig artikel 3, lid 6, buiten beschouwing werd gelaten wegens kortstondige verontreiniging tijdens de laatste beoordelingsperiode niet meer dan 15 % was van het totale aantal monsters waarin het tijdschema van de controle voor die periode voorzag, dan wel niet meer dan één monster per badseizoen, al naar gelang wat het grootste is.

3. GOEDE KWALITEIT

Zwemwateren worden ingedeeld als zijnde van „goede kwaliteit”:

1. indien in de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens voor de laatste beoordelingsperiode de percentielwaarden van microbiologische tellingen gelijk zijn aan of beter ⁽⁴⁾ zijn dan de waarden voor „goede kwaliteit” in bijlage I, kolom C, en
2. indien zich in het zwemwater kortstondige verontreiniging kan voordoen, mits:
 - i) passende beheersmaatregelen worden genomen, waaronder bewaking, systemen voor vroegtijdige waarschuwing en controle, teneinde de blootstelling van zwemmers te voorkomen door middel van een waarschuwing of, zo nodig, een zwemverbod;
 - ii) er passende maatregelen worden genomen om de oorzaken van verontreiniging te voorkomen, te verkleinen of weg te nemen, en
 - iii) het aantal monsters dat overeenkomstig artikel 3, lid 6, buiten beschouwing werd gelaten wegens kortstondige verontreiniging tijdens de laatste beoordelingsperiode niet meer dan 15 % was van het totale aantal monsters waarin het tijdschema van de controle voor die periode voorzag, dan wel niet meer dan één monster per badseizoen, al naar gelang wat het grootste is.

4. UITSTEKENDE KWALITEIT

Zwemwateren worden ingedeeld als zijnde van „uitstekende kwaliteit”:

1. indien in de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens voor de laatste beoordelingsperiode de percentielwaarden van microbiologische tellingen gelijk zijn aan of beter zijn dan de waarden voor „uitstekende kwaliteit” in bijlage I, kolom B, en

⁽¹⁾ „Laatste beoordelingsperiode” betekent de laatste vier badseizoenen of eventueel de in artikel 4, leden 2 en 4, genoemde periode.

⁽²⁾ Uitgaande van een beoordeling van de normale waarschijnlijkheidsverdeling van $\log_{10}$ van de microbiologische gegevens van een bepaald zwemwater wordt de percentielwaarde als volgt afgeleid:

i) Neem de $\log_{10}$ -waarde van alle bacterietellingen in de te beoordelen gegevensreeks. (Indien het resultaat een nulwaarde is, neem dan de $\log_{10}$ -waarde van de minimum detectielimiet van de gebruikte analytische methode.)

ii) Bepaal het rekenkundig gemiddelde van de $\log_{10}$ -waarden (μ).

iii) Bepaal de standaardafwijking van de $\log_{10}$ -waarden (σ).

Het hoogste 90-percentielpunt van de waarschijnlijkheidsverdeling van de gegevens wordt berekend met de volgende vergelijking: hoogste 90-percentiel = antilog ($\mu + 1,282 \sigma$).

Het hoogste 95-percentielpunt van de waarschijnlijkheidsverdeling van de gegevens wordt berekend met de volgende vergelijking: hoogste 95-percentiel = antilog ($\mu + 1,65 \sigma$).

⁽³⁾ „Slechter” betekent een hogere concentratie, uitgedrukt in kve/100 ml.

⁽⁴⁾ „Beter” betekent een lagere concentratie, uitgedrukt in kve/100 ml.

2. indien zich in het zwemwater een kortstondige verontreiniging kan voordoen, mits:
- i) er passende beheersmaatregelen worden genomen, waaronder bewaking, systemen voor vroegtijdige waarschuwing en controle, teneinde de blootstelling van zwemmers te voorkomen door middel van een waarschuwing of, zo nodig, een zwemverbod;
 - ii) er passende beheersmaatregelen worden genomen om de oorzaken van verontreiniging te voorkomen, te verkleinen of weg te nemen, en
 - iii) het aantal monsters dat overeenkomstig artikel 3, lid 6, buiten beschouwing werd gelaten wegens kortstondige verontreiniging tijdens de laatste beoordelingsperiode niet meer dan 15 % was van het totale aantal monsters waarin het tijdschema van de controle voor die periode voorzag, dan wel niet meer dan één monster per badseizoen, al naar gelang wat het grootste is.
-

BIJLAGE III

HET ZWEMWATERPROFIEL

1. Het zwemwaterprofiel zoals bedoeld in artikel 6 bestaat uit:
 - a) een beschrijving van de fysische, geografische en hydrologische kenmerken van het zwemwater, en van andere oppervlaktewateren in het beïnvloedingsgebied van het betrokken zwemwater die een bron van verontreiniging zouden kunnen zijn, welke relevant zijn voor de doelen van deze richtlijn en als bedoeld in Richtlijn 2000/60/EG;
 - b) een beschrijving en beoordeling van oorzaken van verontreiniging die het zwemwater kunnen aantasten en schade toebrengen aan de gezondheid van de zwemmers;
 - c) een beoordeling van de mogelijke proliferatie van cyanobacteriën;
 - d) een beoordeling van de mogelijke proliferatie van macroalgen en/of fytoplankton;
 - e) de volgende gegevens indien de onder b) bedoelde beoordeling aantoont dat er een risico van een kortstondige verontreiniging bestaat:
 - de vermoedelijke aard, frequentie en duur van verwachte kortstondige verontreiniging;
 - nadere gegevens over alle resterende oorzaken van verontreiniging, waaronder de genomen beheersmaatregelen en het tijdschema voor het wegnemen van de verontreiniging;
 - de tijdens kortstondige verontreinigingsincidenten genomen beheersmaatregelen en de identiteit en contactgegevens van de instanties die met het nemen van de maatregelen belast zijn;
 - f) de locatie van het controlepunt.
2. Voor zwemwater dat als „goed”, „aanvaardbaar” of „slecht” is ingedeeld, wordt het zwemwaterprofiel regelmatig beoordeeld om na te gaan of de in punt 1 genoemde aspecten gewijzigd zijn. Indien nodig, moet het geactualiseerd worden. De frequentie en omvang van de beoordelingen worden vastgesteld op basis van de aard en de ernst van de verontreiniging. Zij moeten echter minstens voldoen aan de bepalingen en ten minste plaatsvinden met de in de onderstaande tabel aangegeven frequentie.

Zwemwaterindeling	„Goed”	„Aanvaardbaar”	„Slecht”
Beoordelingen vinden ten minste plaats om de	vier jaar	drie jaar	twee jaar
Aspecten die moeten worden beoordeeld (subpunten van punt 1)	a) tot en met f)	a) tot en met f)	a) tot en met f)

Het profiel van zwemwater dat als „uitstekend” was ingedeeld, moet alleen worden beoordeeld en, indien nodig, geactualiseerd, indien de indeling veranderd wordt in „goed”, „aanvaardbaar” of „slecht”. De beoordeling moet alle in punt 1 vermelde aspecten betreffen.

3. Wanneer belangrijke werken of belangrijke wijzigingen in de infrastructuur in het zwemwater of in de nabijheid van het zwemwater plaatsvinden, wordt het zwemwaterprofiel vóór het begin van het volgende badseizoen geactualiseerd.
4. De in punt 1, onder a) en b), bedoelde informatie moet eventueel op een gedetailleerde kaart worden aangegeven.
5. Eventueel kan andere relevante informatie worden aangehecht of bijgesloten, indien de bevoegde autoriteit dat nodig acht.

BIJLAGE IV

CONTROLE VAN HET ZWEMWATER

1. Kort vóór het begin van elk badseizoen moet er één monster worden genomen. Met dit extra monster meegerekend en onverminderd punt 2, mogen er per badseizoen niet minder dan vier monsters worden genomen en geanalyseerd.
 2. Per badseizoen behoeven er evenwel slechts drie monsters te worden genomen en geanalyseerd wanneer
 - a) het badseizoen niet langer dan acht weken duurt, of
 - b) het zwemwater zich in een regio met bijzondere geografische beperkingen bevindt.
 3. De data van de monsterneming moeten over het badseizoen verspreid worden, waarbij het tijdsverloop tussen monsternemingen nooit langer dan één maand mag zijn.
 4. Na een kortstondige verontreiniging moet er één extra monster worden genomen om te bevestigen dat het incident voorbij is. Dat monster mag geen deel uitmaken van de reeks zwemwaterkwaliteitsgegevens.

Zeven dagen na het einde van de kortstondige verontreiniging wordt er een extra monster genomen, indien dat nodig is om een buiten beschouwing gelaten monster te vervangen.
-

BIJLAGE V

VOORSCHRIFTEN VOOR DE BEHANDELING VAN MONSTERS VOOR MICROBIOLOGISCHE ANALYSES**1. PUNT VAN BEMONSTERING**

Indien mogelijk, moeten de monsters 30 cm onder het wateroppervlak en in water met een diepte van minstens 1 m worden genomen.

2. STERILISATIE VAN MONSTERFLESSEN

Monsterflessen moeten:

- gedurende ten minste 15 min. bij 121 °C in een autoclaaf gesteriliseerd worden, of
- gedurende ten minste één uur droge sterilisatie bij 160 °C-170 °C ondergaan, of
- rechtstreeks van de producent afkomstige doorstraalde monsterhouders zijn.

3. MONSTERNEMING

Het volume van de monsterfles/monsterhouder is afhankelijk van de hoeveelheid water die voor iedere te controleren parameter nodig is. De minimuminhoud is in het algemeen 250 ml.

Monsterhouders moeten vervaardigd zijn van doorzichtig en kleurloos materiaal (glas, polyetheen of polypropreen).

Om te voorkomen dat het monster per ongeluk wordt verontreinigd, moet gebruik worden gemaakt van een aseptische techniek om de monsterflessen steriel te houden. Indien dit naar behoren wordt gedaan, behoeft er verder geen steriele uitrusting (zoals steriele chirurgische handschoenen, tangen of een stok voor het nemen van monsters op afstand) te worden gebruikt.

Het monster moet duidelijk worden geïdentificeerd met onuitwisbare inkt, zowel op het monster zelf als op het monsterformulier.

4. BEWARING EN VERVOER VAN MONSTERS VÓÓR ANALYSE

Watermonsters moeten in alle fasen van het vervoer worden beschermd tegen blootstelling aan licht, met name direct zonlicht.

Het monster moet tot de aankomst in het laboratorium bij een temperatuur van circa 4 °C worden bewaard in een koelbox of koelkast (afhankelijk van het klimaat). Indien het vervoer naar het laboratorium waarschijnlijk meer dan vier uur duurt, is vervoer in een koelkast verplicht.

De tijd tussen de monsterneming en de analyse moet zo kort mogelijk zijn. Aanbevolen wordt de monsters op de dag van de monsterneming te analyseren. Indien dit om praktische redenen onmogelijk is, moeten de monsters binnen 24 uur worden verwerkt. Ondertussen moeten zij in het donker worden bewaard bij een temperatuur van 4 °C ± 3 °C.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De Commissie heeft in oktober 2002 haar voorstel ⁽¹⁾ voor een nieuwe richtlijn betreffende de kwaliteit van zwemwater aangenomen en haar gewijzigd voorstel in april 2004.

Het Europees Parlement heeft in oktober 2003 zijn advies in eerste lezing aangenomen ⁽²⁾.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft zijn advies in juni 2003 aangenomen ⁽³⁾.

Het Comité van de Regio's heeft zijn advies in april 2003 aangenomen ⁽⁴⁾.

De Raad heeft zijn gemeenschappelijk standpunt op 20 december 2004 vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Bij de nieuwe richtlijn zou Richtlijn 76/160/EEG worden ingetrokken en vervangen. Met de richtlijn wordt beoogd de bescherming van de volksgezondheid te verbeteren door de normen voor de kwaliteit van zwemwater aan te scherpen en het juridische kader voor het beheer ervan te moderniseren. Met de nieuwe richtlijn wordt in het bijzonder beoogd:

- Richtlijn 2000/60/EG (de kaderrichtlijn water) aan te vullen,
- de parameters die moeten worden gecontroleerd met het oog op de indeling van de zwemwaterkwaliteit te verlagen en een nieuwe indelingsmethode in te voeren,
- rekening te houden met proactieve beheersmaatregelen, en niet alleen met statistische gegevens,
- de voor het publiek beschikbare informatie over zwemwater te verbeteren, onder meer middels zwemwaterprofielen.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

In het gemeenschappelijk standpunt zijn de meeste amendementen van de eerste lezing door het Europees Parlement verwerkt, letterlijk, gedeeltelijk of naar de geest ervan. Een aantal amendementen is echter niet overgenomen:

- omdat zij niet stroken met artikel 174 van het Verdrag (amendement nr. 1),
- omdat de Raad en de Commissie van mening zijn dat zij tot onnodige verdubbeling zouden leiden van bestaande voorschriften van de kaderrichtlijn water (amendementen nrs. 2 en 58 en 4, 16 en 33), of
- omdat de Raad vond dat ze overbodig waren en tot verwarring zouden kunnen leiden (amendementen nrs. 6, 8 en 12).

Ook bevat het gemeenschappelijk standpunt een aantal andere wijzigingen. In onderstaande punten worden de inhoudelijke wijzigingen besproken. Voorts zijn er redactionele wijzigingen die de tekst moeten verduidelijken of de algemene samenhang van de richtlijn moeten waarborgen.

2. Doel, toepassingsgebied en definities (artikelen 1 en 2)

Artikel 1, lid 1, is gedeeltelijk gelijk aan amendement nr. 65 van het Europees Parlement. De Raad kan echter niet instemmen met een zodanige verruiming van het toepassingsgebied van de richtlijn dat ook *andere recreatieve activiteiten* eronder vallen. Derhalve bevat het gemeenschappelijk standpunt geen verwijzing naar dergelijke activiteiten; ook de amendementen nrs. 5, 7 en 22 zijn niet overgenomen.

De definitie van „zwemwater” staat nu in artikel 1, lid 3, aangezien dit begrip het toepassingsgebied van de richtlijn bepaalt.

⁽¹⁾ PB C 45 E van 25.2.2003, blz. 127.

⁽²⁾ PB C 82 E van 1.4.2004, blz. 115.

⁽³⁾ PB C 220 van 16.9.2003, blz. 39.

⁽⁴⁾ PB C 244 van 10.10.2003, blz. 31.

Artikel 2 bevat verder definities uit de kaderrichtlijn water en strookt met amendement nr. 10 van het Europees Parlement. Ook worden in dat artikel andere belangrijke begrippen gedefinieerd, namelijk „bevoegde autoriteit”, „permanent”, „groot aantal”, „verontreiniging”, „kortstondige verontreiniging”, „proliferatie van cyanobacteriën” en „betrokken publiek”.

3. **Controle** (artikel 3 en bijlagen IV en V)

Artikel 3 strookt grotendeels met de amendementen nrs. 11, 52 en 54 van het Europees Parlement, maar biedt meer flexibiliteit wat betreft de locatie van het controlepunt. Ook bevat het bepalingen over kortstondige verontreiniging en voorziet het in het gebruik van gelijkwaardige methodes en normen onder bepaalde omstandigheden, waarvan sommige middels de comitologie-procedure verduidelijkt kunnen worden.

Bijlage IV voorziet in vergelijking met het oorspronkelijke voorstel in een verhoogd minimum-aantal monsters dat moet worden genomen, dit om de betrouwbaarheid van de statistische methode te vergroten. In de bijlage wordt echter ook rekening gehouden met het bijzonder korte badseizoen in het noorden van de Europese Unie en met bijzondere geografische beperkingen (bijvoorbeeld afgelegen eilanden). Er is geen rechtstreeks verband meer tussen de frequentie van de monsterneming en de indeling.

Bijlage V strookt met amendement nr. 35 van het Europees Parlement en gedeeltelijk met amendement nr. 75.

4. **Kwaliteitsbeoordeling** (artikel 4)

In het gemeenschappelijk standpunt worden vier badseizoenen gehanteerd als de normale beoordelingsperiode, maar wordt de lidstaten wel de mogelijkheid geboden om onder bepaalde omstandigheden te kiezen voor een periode van drie badseizoenen. Het geeft het vereiste minimumaantal monsters aan en de omstandigheden waarin de zwemwateren mogen worden onderverdeeld of gegroepeerd.

5. **Indeling en kwaliteitsstatus** (artikel 5 en bijlagen I en II)

Artikel 5 bevat in vergelijking met het oorspronkelijke Commissievoorstel verscheidene *essentiële vernieuwingen*. Belangrijkste punten:

- de verplichte toepassing van het nieuwe indelingsschema wordt uitgesteld tot 2015 (zodat een en ander aansluit op het tijdschema in de kaderrichtlijn water);
- er wordt een nieuwe indeling ingevoerd („aanvaardbaar”) die op zijn minst evenveel bescherming van de gezondheid moet bieden als de minimumeisen van de bestaande richtlijn en als opstapje moet dienen naar „goede” en „uitstekende” kwaliteit, en
- de omstandigheden waarin zwemwater voorlopig kan worden ingedeeld als „slecht”, worden verduidelijkt in bewoordingen die stroken met de doelstelling van amendement nr. 17 van het Europees Parlement.

In bijlage I wordt bepaald dat de indelingen moeten geschieden aan de hand van twee *microbiologische parameters*. De voorschriften betreffende andere soorten verontreiniging blijven bestaan (artikel 9), maar hebben geen invloed op de indeling. Daarom zit amendement nr. 31 van het Europees Parlement niet verwerkt in het gemeenschappelijk standpunt.

Bijlage I voorziet in evaluaties op basis van zowel 95- als 90-percentiel. De grenswaarden voor „uitstekend” en „goed” worden gebaseerd op een 95-percentiel en „aanvaardbaar” op een beoordeling van het 90-percentiel om het risico op statistische anomalieën bij het gebruik van een kleine hoeveelheid gegevens te verlagen.

Er zijn verschillende grenswaarden voor binnenwateren en kustwater. Uit het thans beschikbare wetenschappelijke materiaal blijkt dat de aanwezigheid van hetzelfde niveau van microbiologische besmetting in zout water een hoger risico oplevert dan in zoet water.

De kop van kolom E strookt met amendement nr. 57 van het Europees Parlement.

11. Diversen

Verder bevat het gemeenschappelijk standpunt:

- vereenvoudigde voorschriften voor maatregelen voor uitzonderlijke omstandigheden waarvan het toepassingsgebied nu hetzelfde is als voor de rest van de richtlijn (artikel 7), en
- een verplichting voor de lidstaten om een passende controle uit te voeren en om passende beheersmaatregelen te nemen ter bescherming van de volksgezondheid tegen cyanobacteriën (artikel 8).

IV. CONCLUSIE

De Raad is van mening dat het gemeenschappelijk standpunt een evenwichtig pakket maatregelen vertegenwoordigt waarmee de dringend noodzakelijke bijwerking van de communautaire regels inzake zwemwaterkwaliteit mogelijk wordt en waarmee het niveau van bescherming van de volksgezondheid stapsgewijs en op een redelijke manier wordt verhoogd zonder dat de betrokken autoriteiten buitensporig worden belast. De Raad zal met het Europees Parlement graag een opbouwend debat aangaan, met het oog op een spoedige aanneming van de richtlijn.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 15/2005**vastgesteld door de Raad op 22 december 2004**

met het oog op de aanneming van Verordening (EG) nr. .../2005 van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, voor wat betreft de toegang tot het Schengeninformatiesysteem voor de diensten die in de lidstaten belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen van voertuigen

(Voor de EER relevante tekst)

(2005/C 111 E/02)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 71, lid 1, onder d),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 9 van Richtlijn 1999/37/EG van de Raad van 29 april 1999 inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen ⁽³⁾ bepaalt dat de lidstaten elkaar bijstaan bij de uitvoering van deze richtlijn en dat zij bilateraal of multilateraal gegevens kunnen uitwisselen, met name om vóór de inschrijving van een voertuig na te gaan wat de rechtstoestand daarvan is, zo nodig in de lidstaat waar het tot dusver was ingeschreven. Daarbij kan in het bijzonder gebruik worden gemaakt van een elektronisch netwerk.
- (2) Het Schengeninformatiesysteem (hierna „het SIS” genoemd), dat is ingesteld bij titel IV van de Overeenkomst van 1990 ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen ⁽⁴⁾ (hierna „de Schengenuitvoeringsovereenkomst” genoemd) en dat in het kader van de Europese Unie is opgenomen krachtens het Protocol dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap is gehecht, is een elektronisch netwerk tussen de lidstaten dat onder andere gegevens bevat over gestolen, verduisterde of anderszins vermiste motorvoertuigen met een cilinderinhoud van meer dan 50 cc. Krachtens artikel 100, lid 1, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst

worden gegevens over dergelijke motorvoertuigen die met het oog op inbeslagneming of als bewijsmiddel in een strafprocedure worden gezocht, in het SIS opgenomen.

- (3) Het initiatief van het Koninkrijk der Nederlanden met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad betreffende de aanpak van voertuigcriminaliteit met grensoverschrijdende implicaties ⁽⁵⁾ voorziet in het gebruik van het SIS als een integrerend deel van de handavingsstrategie op het gebied van voertuigcriminaliteit.
- (4) Artikel 101, lid 1, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst bepaalt dat uitsluitend de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor grenscontroles en andere politie- en douanecontroles in het binnenland en de uitoefening van coördinerende functies terzake, toegang verkrijgen tot de in het SIS opgenomen gegevens en bevoegd zijn tot directe bevraging van SIS-gegevens.
- (5) Artikel 102, lid 4, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst bepaalt dat de gegevens in geen geval voor administratieve doeleinden mogen worden gebruikt.
- (6) Diensten die in de lidstaten specifiek werden aangewezen om en verantwoordelijk zijn voor de afgifte van kentekenbewijzen voor voertuigen, moeten toegang hebben tot in het SIS opgenomen gegevens betreffende motorvoertuigen met een cilinderinhoud van meer dan 50 cc, aanhangers en caravans met een ledig gewicht van meer dan 750 kg, en gestolen, verduisterde, anderszins vermiste of ongeldig gemaakte kentekenbewijzen en kentekenplaten, zodat zij kunnen nagaan of de voertuigen die ter registratie bij hen worden aangemeld, gestolen, verduisterd of anderszins vermist zijn. Daarom moeten regels worden vastgesteld die deze instanties en diensten toegang geven tot dergelijke gegevens en hun de mogelijkheid bieden deze gegevens te gebruiken voor een administratief doel, te weten de correcte afgifte van kentekenbewijzen.

⁽¹⁾ PB C 110 van 30.4.2004, blz. 1.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 1 april 2004 (PB C 103 E van 29.4.2004, blz. 794) en besluit van de Raad van ...

⁽³⁾ PB L 138 van 1.6.1999, blz. 57. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/127/EG van de Commissie (PB L 10 van 16.1.2004, blz. 29).

⁽⁴⁾ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19. Overeenkomst laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 871/2004 van de Raad (PB L 162 van 30.4.2004, blz. 29).

⁽⁵⁾ PB C 34 van 7.2.2004, blz. 18.

- (7) De lidstaten dienen de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat bij een gebleken signalering de in artikel 100, lid 2, voorgeschreven maatregelen worden genomen.
- (8) De aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad van 20 november 2003 betreffende de tweede generatie van het Schengeninformatiesysteem (SIS II) noemt een aantal belangrijke punten van zorg en bevat overwegingen met betrekking tot de ontwikkeling van het SIS, in het bijzonder waar het de toegang tot het SIS betreft voor particuliere organen zoals voertuigregistratiediensten.
- (9) Niet-openbare organen in de lidstaten die belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen voor voertuigen, dienen indirect toegang tot het SIS te krijgen, via een dienst zoals bedoeld in artikel 101, lid 1, van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, die toeziet op de naleving van de maatregelen die de lidstaten hebben getroffen uit hoofde van artikel 118 van de overeenkomst.
- (10) Op de verwerking van persoonsgegevens door de diensten in de lidstaten die belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen voor voertuigen, is Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾ van toepassing, alsmede de specifieke regels inzake gegevensbescherming in de Schengenuitvoeringsovereenkomst die de in die richtlijn vervatte beginselen aanvullen of verduidelijken.
- (11) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk de diensten die in de lidstaten belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen toegang te geven tot het SIS zodat zij hun taken uit hoofde van Richtlijn 1999/37/EG gemakkelijker kunnen uitvoeren, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve, omdat het SIS een gemeenschappelijk informatiesysteem is, beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (12) De lidstaten moeten voldoende tijd krijgen om de praktische maatregelen te nemen die nodig zijn om deze verordening toe te passen.
- (13) Wat IJsland en Noorwegen betreft, houdt deze verordening een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis die vallen onder het gebied dat is bedoeld in artikel 1, onder G, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁽²⁾.
- (14) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie erkende beginselen in acht.
- (15) Deze verordening vormt een besluit dat het Schengenacquis uitwerkt of daar anderszins mee samenhangt in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003,

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In titel IV van de Schengenuitvoeringsovereenkomst wordt het volgende artikel ingevoegd:

„Artikel 102 bis

1. Niettegenstaande artikel 92, lid 1, artikel 100, lid 1, artikel 101, leden 1 en 2, en artikel 102, leden 1, 4 en 5, hebben de diensten die in de lidstaten belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen voor motorvoertuigen zoals bedoeld in Richtlijn 1999/37/EG van de Raad van 29 april 1999 inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen^(*), recht op toegang tot de volgende gegevens in het Schengeninformatiesysteem enkel en alleen om na te gaan of voertuigen die ter registratie worden aangemeld, niet gestolen, verduisterd of anderszins vermist zijn:

- a) gegevens over gestolen, verduisterde of anderszins vermiste motorvoertuigen met een cilinderinhoud van meer dan 50 cc;
- b) gegevens over gestolen, verduisterde of anderszins vermiste aanhangers en caravans met een ledig gewicht van meer dan 750 kg;
- c) gegevens over gestolen, verduisterde, anderszins vermiste of ongeldig gemaakte voertuigregistratiebewijzen en voertuigkentekenplaten.

Onverminderd lid 2 wordt de toegang tot deze gegevens voor deze diensten geregeld bij nationaal recht.

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1882/2003 (PB L 284 van 31.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

2. Als in lid 1 bedoelde diensten overheidsdiensten zijn, hebben zij het recht de in dat lid genoemde gegevens in het Schengeninformatiesysteem rechtstreeks te bevragen.

Als in lid 1 bedoelde diensten geen overheidsdiensten zijn, hebben zij alleen toegang tot de in dat lid genoemde gegevens in het Schengeninformatiesysteem via een autoriteit in de zin van artikel 101, lid 1. Die autoriteit heeft het recht de gegevens rechtstreeks te bevragen en ze aan die diensten door te geven. De betrokken lidstaat ziet erop toe dat die diensten en de werknemers daarvan verplicht zijn eventuele beperkingen ten aanzien van het gebruik van de gegevens die door de openbare autoriteit worden verstrekt, in acht te nemen.

3. Artikel 100, lid 2, is niet van toepassing op de bevraging van gegevens overeenkomstig de bepalingen van dit artikel. Op de melding aan de politieke of justitiële autoriteiten van informatie die bij bevraging van het Schengeninformatiesysteem aan het licht is gekomen en op grond waarvan een strafbaar feit wordt vermoed door de in lid 1 bedoelde diensten, is het nationale recht van toepassing.

(*) PB L 138 van 1.6.1999, blz. 57. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/127/EG van de Commissie (PB L 10 van 16.1.2004, blz. 29)."

Artikel 2

1. Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

2. Zij is van toepassing vanaf ... (*).

3. Voor de lidstaten waar de bepalingen van het Schengenacquis met betrekking tot het SIS nog niet van toepassing zijn, is deze verordening van toepassing binnen zes maanden na de datum waarop deze bepalingen op hen van toepassing worden, zoals bepaald in het daartoe overeenkomstig de toepasselijke procedures vastgestelde besluit van de Raad betreffende de invoering van een aantal nieuwe functies voor het Schengeninformatiesysteem, met inbegrip van de strijd tegen het terrorisme.

4. Deze verordening wordt verbindend voor Noorwegen 270 dagen na de datum van bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

5. Noorwegen dient voor de in lid 4 bedoelde datum aan de Raad en de Commissie te laten weten dat is voldaan aan de grondwettelijke vereisten, zodat deze verordening voor Noorwegen verbindend kan worden, onverminderd de kennisgevingsvereisten in artikel 8, lid 2, onder c), van de Overeenkomst inzake deelneming van Noorwegen en IJsland aan het Schengenacquis ⁽¹⁾.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) Zes maanden na de datum van bekendmaking van deze verordening.

⁽¹⁾ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

MOTIVERING VAN DE RAAD

INLEIDING

1. Op 3 september 2003 heeft de Commissie de Raad een voorstel toegezonden voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen, voor wat betreft de toegang tot het Schengeninformatiesysteem voor de diensten die in de lidstaten belast zijn met de afgifte van kentekenbewijzen van voertuigen.
2. Het Coreper heeft het politieke akkoord over deze ontwerp-verordening op 9 november 2004 bevestigd. Na de bijwerking door de juristen/vertalers, heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld op 22 december 2004.

AMENDEMENTEN

3. Het Europees Parlement heeft op 1 april 2004 advies ⁽¹⁾ uitgebracht en daarbij tien amendementen voorgesteld ⁽²⁾.
4. Alle door het Parlement voorgestelde amendementen die voor de Commissie aanvaardbaar waren (amendementen nrs. 1, 2, 3, 5, 6 en 7) zijn in de tekst verwerkt. Amendement nr. 8, dat de Commissie volgens eerdere berichten niet zou kunnen steunen ⁽³⁾, maar dat volgens de Commissiediensten toch aanvaardbaar is, is ook opgenomen in het gemeenschappelijk standpunt.
5. De overige amendementen (amendementen nrs. 4, 10 en 11), die voor de Commissie onaanvaardbaar waren, zijn niet in het gemeenschappelijk standpunt opgenomen omdat men van mening is dat de huidige ontwerp-verordening niet de juiste en toereikende rechtsgrond voor deze bepalingen bevat.
6. Wat amendement nr. 4 betreft is de Raad zich bewust van het feit dat de huidige formulering van de verordening betekent dat de betreffende bepalingen van het ontwerp-besluit van de Raad betreffende de invoering van enkele nieuwe taken in het Schengeninformatiesysteem, met inbegrip van de bestrijding van terrorisme, van kracht moeten zijn geworden voordat de verordening in werking treedt. Aangezien over het ontwerp-besluit van de Raad overeenstemming is bereikt en het wachten alleen nog is op de intrekking van één parlementair voorbehoud, wil de Raad vasthouden aan de huidige formulering. De kwestie zal in tweede lezing opnieuw zorgvuldig worden bekeken, in het licht van de vooruitgang die dan met bovengenoemd ontwerp-besluit van de Raad is geboekt.

⁽¹⁾ PB C 103 E van 29.4.2004, blz. 794.

⁽²⁾ Het resultaat van de eerste lezing van het Parlement staat in document 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

⁽³⁾ Zie doc. 7965/04 CODEC 485 SIRIS 49 COMIX 231.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 16/2005**vastgesteld door de Raad op 24 januari 2005****met het oog op de aanneming van Richtlijn 2005/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 76/115/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen****(Voor de EER relevante tekst)**

(2005/C 111 E/03)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit onderzoek is gebleken dat het gebruik van veiligheidsgordels en beveiligingssystemen kan bijdragen tot een aanzienlijke vermindering van het aantal verkeersdoden en van de ernst van verwondingen ten gevolge van ongevallen, zelfs ongevallen waarbij het voertuig omslaat. De installatie ervan in alle voertuigcategorieën heeft ongetwijfeld een aanzienlijke verbetering van de verkeersveiligheid tot gevolg en zal dan ook veel mensenlevens redden.
- (2) De installatie van veiligheidsgordels in alle voertuigen kan belangrijke baten voor de maatschappij opleveren.
- (3) In zijn resolutie van 18 februari 1986 over gemeenschappelijke maatregelen ter vermindering van het aantal verkeersongevallen in het kader van het jaar van de verkeersveiligheid in de Gemeenschap ⁽³⁾, heeft het Europees Parlement benadrukt dat het noodzakelijk is het dragen van de veiligheidsgordel verplicht te stellen voor alle inzittenden, inclusief kinderen, behalve in het openbaar vervoer. Met het oog op de verplichte installatie van veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen moet dan ook een onderscheid worden gemaakt tussen bussen voor het openbaar vervoer en andere voertuigen.
- (4) Overeenkomstig Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring

van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽⁴⁾, is het communautaire typegoedkeuringssysteem per 1 januari 1998 alleen ingevoerd voor alle nieuwe voertuigen van categorie M₁. Alleen deze voertuigen moeten dus zijn uitgerust met bevestigingspunten voor veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen die voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 76/115/EEG ⁽⁵⁾.

- (5) Zolang het communautaire typegoedkeuringssysteem niet is uitgebreid tot alle voertuigcategorieën moet, in het belang van de verkeersveiligheid, worden geëist dat in andere voertuigen dan die van categorie M₁ bevestigingspunten voor veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen worden geïnstalleerd.
- (6) Richtlijn 76/115/EEG bevat al alle technische en administratieve voorschriften voor de typegoedkeuring van andere voertuigen dan die van categorie M₁. De lidstaten behoeven dan ook geen aanvullende voorschriften in te voeren.
- (7) Sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 96/38/EG hebben verscheidene lidstaten de voorschriften van deze richtlijn al verplicht gesteld voor andere voertuigen dan die van categorie M₁. De fabrikanten en hun leveranciers hebben dus al geschikte technologie ontwikkeld.
- (8) Richtlijn 76/115/EEG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (9) Aangezien de doelstelling van de richtlijn, namelijk de verbetering van de verkeersveiligheid door de verplichte installatie van veiligheidsgordels in bepaalde voertuigcategorieën, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve vanwege haar omvang beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaan de voorgestelde maatregelen niet verder dan wat nodig is om die doelstelling te verwezenlijken,

⁽¹⁾ PB C 80 van 30.3.2004, blz. 8.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 17 december 2003 (PB C 91 E van 15.4.2004, blz. 496), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 24 januari 2004 en standpunt van het Europees Parlement van

⁽³⁾ PB C 68 van 24.3.1986, blz. 35.

⁽⁴⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/78/EG van de Commissie (PB L 153 van 30.4.2004, blz. 103).

⁽⁵⁾ PB L 24 van 30.1.1976, blz. 6. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/38/EG van de Commissie (PB L 187 van 26.7.1996, blz. 95).

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 2

Maatregelen voor gehandicapten

Artikel 1

Wijziging van Richtlijn 76/115/EEG

Richtlijn 76/115/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1) Aan artikel 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De voertuigen van de categorieën M₂ en M₃ zijn onderverdeeld in klassen, zoals vastgesteld in punt 2 van bijlage I bij Richtlijn 2001/85/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2001 betreffende speciale voorschriften voor voertuigen bestemd voor het vervoer van passagiers, met meer dan acht zitplaatsen, die van de bestuurder niet meegerekend (*).

(*) PB L 42 van 13.2.2002, blz. 1.”.

2) Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 1.9 wordt geschrapt;

b) punt 4.3.1 wordt vervangen door:

„4.3.1. Voertuigen van de categorieën M₁, M₂ (van de klassen III of B), M₃ (van de klassen III of B) en voertuigen van de categorie N worden uitgerust met bevestigingspunten voor veiligheidsgordels die aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen.”;

c) punt 4.3.8 wordt vervangen door:

„4.3.8. Voor zitplaatsen die uitsluitend bestemd zijn om te worden gebruikt als het voertuig stilstaat, alsook voor zitplaatsen van een voertuig dat niet onder de punten 4.3.1 tot en met 4.3.5 valt, zijn geen bevestigingspunten voor veiligheidsgordels vereist. Indien het voertuig is uitgerust met bevestigingspunten voor dergelijke zitplaatsen, moeten deze bevestigingspunten voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn.

Een bevestigingspunt dat uitsluitend is bestemd om te worden gebruikt in combinatie met een veiligheidsgordel voor gehandicapten, of enig ander beveiligingssysteem zoals vermeld in artikel 2 bis van Richtlijn 77/541/EEG van de Raad van 28 juni 1977 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake veiligheidsgordels en bevestigingsystemen in motorvoertuigen (*), hoeft echter niet te voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn op voorwaarde dat het ontworpen en gebouwd is overeenkomstig nationale wettelijke voorschriften om te voorzien in het hoogste praktische niveau van veiligheid.

(*) PB L 220 van 29.8.1977, blz. 95. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.”.

Uiterlijk op ... (*) onderzoekt de Commissie, op basis van bestaande internationale normen en nationale wettelijke voorschriften, specifieke procedures voor de harmonisatie van voorschriften voor bevestigingspunten die uitsluitend zijn bestemd om te worden gebruikt in combinatie met een veiligheidsgordel voor gehandicapten, of voor enig ander bevestigingssysteem zoals vermeld in artikel 2 bis van Richtlijn 77/541/EEG, teneinde een niveau van veiligheid te bieden dat gelijkwaardig is aan dat van deze richtlijn. In voorkomend geval stelt de Commissie ontwerp-maatregelen voor. Wijzigingen van deze richtlijn worden aangenomen overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 70/156/EEG.

Artikel 3

Implementatie

1. Met ingang van ... (**) mogen de lidstaten

a) de EG-typegoedkeuring of de nationale typegoedkeuring voor een voertuigtype niet weigeren;

b) de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen niet verbieden,

op grond van de bevestigingspunten voor veiligheidsgordels, wanneer deze voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 76/115/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

2. Met ingang van ... (***):

a) mogen de lidstaten niet langer de EG-typegoedkeuring voor een nieuw voertuigtype verlenen;

b) weigeren de lidstaten de nationale typegoedkeuring voor een nieuw voertuigtype,

wanneer de bevestigingspunten voor veiligheidsgordels niet voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 76/115/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

3. Met ingang van ... (****):

a) beschouwen de lidstaten de certificaten van overeenstemming van nieuwe voertuigen als niet langer geldig in de zin van artikel 7, lid 1, van Richtlijn 70/156/EEG;

b) weigeren de lidstaten de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen, tenzij een beroep wordt gedaan op de bepalingen van artikel 8, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG,

wanneer de bevestigingspunten voor veiligheidsgordels niet voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 76/115/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

(*) 24 maanden na de in artikel 4, lid 2, vermelde datum.

(**) De in artikel 4, lid 2, vermelde datum.

(***) Zes maanden na de in lid 1 vermelde datum.

(****) 18 maanden na de in lid 1 vermelde datum.

*Artikel 4***Omzetting**

1. De lidstaten dienen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om vóór ... (*) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Zij passen die bepalingen toe met ingang van ... (**).
3. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
4. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 5***Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

*Artikel 6***Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) Zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Zes maanden plus één dag na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De voorgestelde richtlijn, die op 20 juni 2003 door de Commissie is ingediend ⁽¹⁾, is gebaseerd op artikel 95 van het EG-Verdrag.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft op 10 december 2003 advies uitgebracht ⁽²⁾.

Het Europees Parlement heeft zijn eerste lezing afgerond en op 17 december 2003 advies uitgebracht ⁽³⁾.

Op 24 januari 2005 heeft de Raad het gemeenschappelijk standpunt in document 11933/04 vastgesteld.

II. DOEL

De voorgestelde richtlijn strekt tot wijziging van Richtlijn 76/115/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/38/EG, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen, teneinde de installatie van veiligheidsgordels in andere motorvoertuigen dan personenauto's verplicht te stellen.

De volgende twee richtlijnen hebben eveneens betrekking op de installatie van veiligheidsgordels in voertuigen:

- Richtlijn 74/408/EEG van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/37/EG van de Commissie, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de zitplaatsen van motorvoertuigen;
- Richtlijn 77/541/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/3/EG van de Commissie, betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake veiligheidsgordels en bevestigingssystemen in motorvoertuigen.

Teneinde de installatie van veiligheidsgordels in alle voertuigen verplicht te stellen, heeft de Commissie om technische redenen voorgesteld om de drie richtlijnen tegelijkertijd te wijzigen.

Aangezien de voorgestelde maatregel uiteindelijk tot doel heeft de verkeersveiligheid te verbeteren, dienen de richtlijnen tezelfdertijd te worden aangenomen en op dezelfde datum te worden toegepast.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

In het met eenparigheid van stemmen vastgestelde gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad:

- artikel 1 gewijzigd, zodat de lidstaten ten aanzien van bevestigingspunten voor veiligheidsgordels en bevestigingssystemen voor gehandicapten vrijstelling van de naleving van de richtlijnbepalingen kunnen verlenen;
- een nieuw artikel toegevoegd, waarin de Commissie wordt verzocht specifieke procedures te onderzoeken om de vereisten inzake gehandicapten te harmoniseren;
- verscheidene in het vroegere artikel 3 vermelde data van inwerkingtreding door latere data vervangen;
- de vier amendementen van het Europees Parlement verworpen die erop gericht waren in artikel 1 bepalingen op te nemen betreffende de installatie van bevestigingspunten voor een tweepuntsgordel voor zijwaarts gerichte zitplaatsen in bussen, omdat de Raad het met de Commissie eens is dat zijwaarts gerichte zitplaatsen in alle soorten voertuigen gevaar opleveren.

⁽¹⁾ Doc. 10887/03 ENT 114 CODEC 908.

⁽²⁾ PB C 80 van 30.3.2004, blz. 8.

⁽³⁾ PB C 91 E van 15.4.2004, blz. 496.

2. Nieuwe elementen in het gemeenschappelijk standpunt ten opzichte van het Commissievoorstel

Artikel 1, punt 2

De tekst van de Commissie is aangevuld met specifieke voorschriften betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels en bevestigingssystemen voor gehandicapten, zodat ten aanzien van die bevestigingspunten vrijstelling kan worden verleend van de naleving van de technische bepalingen van de richtlijn.

Artikel 2

Er is een nieuw artikel toegevoegd, waarin de Commissie wordt verzocht om indien nodig maatregelen voor te stellen om de nationale wetgevingen die van toepassing zijn op veiligheidsgordels en bevestigingssystemen voor gehandicapten, te harmoniseren.

Artikel 3 (vroeger artikel 2)

Alle data betreffende de uitvoering van de richtlijn zijn uitgesteld en vervangen door veranderlijke data die afhankelijk zijn van de datum van aanneming van deze nieuwe richtlijn.

IV. CONCLUSIE

Het gemeenschappelijk standpunt, dat in grote lijnen overeenstemt met het Commissievoorstel, werd door de Raad met eenparigheid van stemmen vastgesteld. De voornaamste wijzigingen ten opzichte van het Commissievoorstel hebben betrekking op de toegestane vrijstelling in verband met de bevestigingspunten voor veiligheidsgordels en bevestigingssystemen voor gehandicapten, en op de data van omzetting en inwerkingtreding van deze richtlijn.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 17/2005**vastgesteld door de Raad op 24 januari 2005****met het oog op de aanneming van Richtlijn 2005/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 77/541/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende veiligheidsgordels en bevestigingssystemen van motorvoertuigen****(Voor de EER relevante tekst)**

(2005/C 111 E/04)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit onderzoek is gebleken dat het gebruik van veiligheidsgordels en beveiligingssystemen kan bijdragen tot een aanzienlijke vermindering van het aantal verkeersdoden en van de ernst van verwondingen ten gevolge van ongevallen, zelfs ongevallen waarbij het voertuig omslaat. De installatie ervan in alle voertuigcategorieën heeft ongetwijfeld een aanzienlijke verbetering van de verkeersveiligheid tot gevolg en zal dan ook veel mensenlevens redden.
- (2) De installatie van veiligheidsgordels in alle voertuigen kan belangrijke baten voor de maatschappij opleveren.
- (3) In zijn resolutie van 18 februari 1986 over gemeenschappelijke maatregelen ter vermindering van het aantal verkeersongevallen in het kader van het jaar van de verkeersveiligheid in de Gemeenschap ⁽³⁾ heeft het Europees Parlement benadrukt dat het noodzakelijk is het dragen van de veiligheidsgordel verplicht te stellen voor alle inzittenden, inclusief kinderen, behalve in het openbaar vervoer. Met het oog op de verplichte installatie van veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen moet dan ook een onderscheid worden gemaakt tussen bussen voor het openbaar vervoer en andere voertuigen.
- (4) Overeenkomstig Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽⁴⁾, is het communautaire typegoedkeuringssysteem per 1 januari 1998 alleen ingevoerd voor alle nieuwe voer-

tuigen van categorie M₁. Alleen deze voertuigen moeten dus zijn uitgerust met veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen die voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 77/541/EEG ⁽⁵⁾.

- (5) Zolang het communautaire typegoedkeuringssysteem niet is uitgebreid tot alle voertuigcategorieën moet, in het belang van de verkeersveiligheid, worden geëist dat in andere voertuigen dan die van categorie M₁ veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen worden geïnstalleerd.
- (6) Richtlijn 77/541/EEG bevat al alle technische en administratieve voorschriften voor de typegoedkeuring van andere voertuigen dan die van categorie M₁. De lidstaten behoeven dan ook geen aanvullende voorschriften in te voeren.
- (7) Sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 96/36/EG van de Commissie van 17 juni 1996 tot aanpassing aan de stand van de techniek van Richtlijn 77/541/EEG van de Raad betreffende veiligheidsgordels en bevestigingssystemen in motorvoertuigen ⁽⁶⁾, hebben verscheidene lidstaten de voorschriften van deze richtlijn al verplicht gesteld voor andere voertuigen dan die van categorie M₁. De fabrikanten en hun leveranciers hebben dus al de geschikte technologie ontwikkeld.
- (8) Richtlijn 2001/85/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2001 betreffende speciale voorschriften voor voertuigen bestemd voor het vervoer van passagiers, met meer dan acht zitplaatsen, die van de bestuurder niet meegerekend ⁽⁷⁾, bevat voorschriften om voor personen met een mobiliteitshandicap, zoals gehandicapten, de toegankelijkheid van voertuigen bestemd voor het vervoer van passagiers, met meer dan acht zitplaatsen, te verbeteren. Het is noodzakelijk dat de lidstaten toestemming kunnen geven om in dergelijke voertuigen veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen te installeren die niet aan de technische voorschriften van Richtlijn 77/541/EEG voldoen, maar die specifiek ontworpen zijn om de veiligheid van deze personen in dergelijke voertuigen te garanderen.

⁽¹⁾ PB C 80 van 30.3.2001, blz. 10.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 17 december 2003 (PB C 91 E van 15.4.2004, blz. 491), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 24 januari 2004 en standpunt van het Europees Parlement van ...

⁽³⁾ PB C 68 van 24.3.1986, blz. 35.

⁽⁴⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/78/EG van de Commissie (PB L 153 van 30.4.2004, blz. 103).

⁽⁵⁾ PB L 220 van 29.8.1977, blz. 95. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

⁽⁶⁾ PB L 178 van 17.7.1996, blz. 15.

⁽⁷⁾ PB L 42 van 13.2.2002, blz. 1.

(9) Richtlijn 77/541/EEG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(10) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de verbetering van de verkeersveiligheid door de verplichte installatie van veiligheidsgordels in bepaalde voertuigcategorieën, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve vanwege haar omvang beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaan de voorgestelde maatregelen niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken,

3) Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) de voetnoot bij punt 3.1 wordt geschrapt;

b) punt 3.1.1 wordt vervangen door:

„3.1.1. Met uitzondering van zitplaatsen die uitsluitend bestemd zijn om te worden gebruikt als het voertuig stilstaat, worden de zitplaatsen van voertuigen van de categorieën M₁, M₂ (van de klassen III of B), M₃ (van de klassen III of B) en N uitgerust met veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen die aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen.

Voertuigen van klasse I, II of A die tot categorie M₂ of M₃ behoren, mogen met veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen worden uitgerust, voorzover deze aan de voorschriften van deze richtlijn voldoen.”.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 2

Maatregelen voor gehandicapten

Artikel 1

Wijziging van Richtlijn 77/541/EEG

Richtlijn 77/541/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 2 bis

1. De lidstaten kunnen uit hoofde van het nationale recht toestemming verlenen voor de installatie van veiligheidsgordels of beveiligingssystemen die niet onder deze richtlijn vallen, voorzover deze voor gehandicapten zijn bestemd.

2. De lidstaten kunnen eveneens beveiligingssystemen die zijn ontworpen om aan de bepalingen van bijlage VII van Richtlijn 2001/85/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2001 betreffende speciale voorschriften voor voertuigen bestemd voor het vervoer van passagiers, met meer dan acht zitplaatsen, die van de bestuurder niet meegerekend (*) te voldoen, vrijstellen van de bepalingen van deze richtlijn.

3. De voorschriften van bijlage I, punt 3.2.1, van deze richtlijn zijn niet van toepassing op de in de leden 1 en 2 bedoelde veiligheidsgordels en beveiligingssystemen.

(*) PB L 42 van 13.2.2002, blz. 1.”.

2) Aan artikel 9 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De voertuigen van de categorieën M₂ en M₃ zijn onderverdeeld in klassen, zoals gedefinieerd in punt 2 van bijlage I van Richtlijn 2001/85/EG van het Europees Parlement en de Raad.”.

Uiterlijk op ...(*) onderzoekt de Commissie, op basis van bestaande internationale normen en nationale wettelijke voorschriften, specifieke procedures voor de harmonisatie van de voorschriften voor veiligheidsgordels voor gehandicapten, teneinde een niveau van veiligheid te bieden dat gelijkwaardig is aan dat van deze richtlijn. In voorkomend geval stelt de Commissie ontwerp-maatregelen voor. Wijzigingen van deze richtlijn worden aangenomen overeenkomstig artikel 13 van Richtlijn 70/156/EEG.

Artikel 3

Implementatie

1. Met ingang van ...(**) mogen de lidstaten:

a) de EG-typegoedkeuring of de nationale typegoedkeuring voor een voertuigtype niet weigeren;

b) de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen niet verbieden,

op grond van de installatie van veiligheidsgordels en/of de installatie van beveiligingssystemen, wanneer deze voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 77/541/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

2. Met ingang van ...(**):

a) mogen de lidstaten niet langer de EG-typegoedkeuring voor een nieuw voertuigtype verlenen;

b) weigeren de lidstaten de nationale typegoedkeuring voor een nieuw voertuigtype,

wanneer de installatie van veiligheidsgordels en/of de installatie van beveiligingssystemen niet voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 77/541/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

(*) 24 maanden na de in artikel 4, lid 2, vermelde datum.

(**) De in artikel 4, lid 2, vermelde datum.

(***) Zes maanden na de in lid 1 vermelde datum.

3. Met ingang van ... (*):

- a) beschouwen de lidstaten de certificaten van overeenstemming van nieuwe voertuigen als niet langer geldig in de zin van artikel 7, lid 1, van Richtlijn 70/156/EEG;
- b) weigeren de lidstaten de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen, tenzij een beroep wordt gedaan op artikel 8, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG, wanneer de installatie van veiligheidsgordels en/of de installatie van beveiligingssystemen niet voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 77/541/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

Artikel 4

Omzetting

1. De lidstaten dienen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om vóór ... (**) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Zij passen die bepalingen toe met ingang van ... (**).
3. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

4. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 5

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 6

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

(*) 18 maanden na de in lid 1 vermelde datum.

(**) Zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(***) Zes maanden plus één dag na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De op 20 juni 2003 door de Commissie gepresenteerde voorgestelde richtlijn ⁽¹⁾ is gebaseerd op artikel 95 van het EG-Verdrag.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft op 10 december 2003 ⁽²⁾ zijn advies uitgebracht.

Het Europees Parlement heeft zijn eerste lezing afgerond en op 17 december 2003 ⁽³⁾ advies uitgebracht.

Op 24 januari 2005 heeft de Raad zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOELSTELLING

Met de voorgestelde richtlijn wordt beoogd Richtlijn 77/541/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/3/EG, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende veiligheidsgordels en bevestigingssystemen van motorvoertuigen, te wijzigen om de verplichte installatie van veiligheidsgordels uit te breiden tot alle motorvoertuigen.

De volgende twee richtlijnen hebben ook betrekking op de installatie van veiligheidsgordels in voertuigen:

- Richtlijn 74/408/EEG van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/37/EG van de Commissie, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten met betrekking tot de zitplaatsen in motorvoertuigen;
- Richtlijn 76/115/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/38/EG van de Commissie, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen.

Met het oog op de verplichte installatie van veiligheidsgordels in alle voertuigen heeft de Commissie voorgesteld de drie richtlijnen, om technische redenen, tegelijkertijd te wijzigen.

Gezien de einddoelstelling van de voorgestelde maatregel, namelijk meer verkeersveiligheid, zouden de richtlijnen tezelfdertijd aangenomen en uitgevoerd moeten worden.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT VAN DE RAAD

1. Algemeen

In het met eenparigheid van stemmen vastgestelde gemeenschappelijke standpunt heeft de Raad

- artikel 1 gewijzigd zodat de lidstaten veiligheidsgordels en beveiligingssystemen die voor gehandicapten zijn bestemd kunnen vrijstellen van het naleven van de bepaling van de richtlijn,
- een nieuw artikel toegevoegd waarin de Commissie wordt verzocht specifieke procedures te onderzoeken voor de harmonisatie van de voorschriften voor gehandicapten,
- verscheidene ingangsdata in artikel 3 uitgesteld,
- het amendement van het Europees Parlement waarmee in artikel 1 werd beoogd tweepuntsgordels te installeren op zijdelings gerichte zitplaatsen in bussen, verworpen, aangezien de Raad het met de Commissie eens is dat zijdelings gerichte zitplaatsen in alle soorten voertuigen gevaarlijk zijn.

⁽¹⁾ Doc. 10886/03 ENT 113 CODEC 907.

⁽²⁾ PB C 80 van 30.3.2004, blz. 10.

⁽³⁾ PB C 91 E van 15.4.2004, blz. 491.

2. Nieuwe elementen in het gemeenschappelijk standpunt in vergelijking met het Commissievoorstel

Artikel 1, punt 1

De tekst van het Commissievoorstel is vervangen door een nieuwe tekst die het mogelijk maakt dat veiligheidsgordels en beveiligingssystemen die voor gehandicapten zijn bestemd, niet hoeven te voldoen aan de technische bepalingen van de richtlijn.

Artikel 2

Er is een nieuw artikel toegevoegd waarin de Commissie wordt verzocht om in voorkomend geval ontwerpmaatregelen voor te stellen voor de harmonisatie van de nationale wetgeving voor veiligheidsgordels en beveiligingssystemen die voor gehandicapten zijn bestemd.

Artikel 3 (ex artikel 2)

Alle data voor de uitvoering van de richtlijn zijn uitgesteld en vervangen door veranderlijke data die afhangen van de datum waarop deze nieuwe richtlijn wordt aangenomen.

IV. CONCLUSIE

Het gemeenschappelijk standpunt, dat in ruime mate overeenkomt met het Commissievoorstel, is met eenparigheid van stemmen door de Raad vastgesteld. De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van het Commissievoorstel betreffen de vrijstelling voor veiligheidsgordels en beveiligingssystemen die voor gehandicapten zijn bestemd en de aangepaste data voor de omzetting en de inwerkingtreding van deze richtlijn.

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 18/2005**vastgesteld door de Raad op 24 januari 2005****met het oog op de aanneming van Richtlijn 2005/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... tot wijziging van Richtlijn 74/408/EEG van de Raad, met betrekking tot de zitplaatsen en de bevestiging en hoofdsteunen daarvan in motorvoertuigen****(Voor de EER relevante tekst)**

(2005/C 111 E/05)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 95,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Uit onderzoek is gebleken dat het gebruik van veiligheidsgordels en beveiligingssystemen kan bijdragen tot een aanzienlijke vermindering van het aantal verkeersdoden en van de ernst van verwondingen ten gevolge van ongevallen, zelfs ongevallen waarbij het voertuig omslaat. De installatie ervan in alle voertuigcategorieën heeft ongetwijfeld een aanzienlijke verbetering van de verkeersveiligheid tot gevolg en zal dan ook veel mensenlevens redden.
- (2) De installatie van veiligheidsgordels in alle voertuigen kan belangrijke baten voor de maatschappij opleveren.
- (3) In zijn resolutie van 18 februari 1986 over gemeenschappelijke maatregelen ter vermindering van het aantal verkeersongevallen in het kader van het jaar van de verkeersveiligheid in de Gemeenschap ⁽³⁾ heeft het Europees Parlement benadrukt dat het noodzakelijk is het dragen van de veiligheidsgordel verplicht te stellen voor alle inzittenden, inclusief kinderen, behalve in het openbaar vervoer. Met het oog op de verplichte installatie van veiligheidsgordels en/of beveiligingssystemen moet dan ook een onderscheid worden gemaakt tussen bussen voor het openbaar vervoer en andere voertuigen.
- (4) Overeenkomstig Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽⁴⁾, is het communautaire typegoedkeuringssysteem per 1 januari 1998 alleen ingevoerd voor alle nieuwe voertuigen van categorie M₁. Alleen deze voertuigen moeten zijn uitgerust met zitplaatsen, zitplaatsbevestigingen en

hoofdsteunen die voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 74/408/EEG ⁽⁵⁾.

- (5) Zolang het communautaire typegoedkeuringssysteem niet is uitgebreid tot alle voertuigcategorieën moet, in het belang van de veiligheid van voertuigen van andere categorieën dan M₁, worden geëist dat in deze voertuigen zitplaatsen en zitplaatsbevestigingen worden geïnstalleerd die de installatie van gordelbevestigingen toelaten.
- (6) Richtlijn 74/408/EEG bevat al alle technische en administratieve voorschriften voor de typegoedkeuring van andere voertuigen dan die van categorie M₁. De lidstaten behoeven dan ook geen aanvullende voorschriften in te voeren.
- (7) Sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 96/37/EG van de Commissie van 17 juni 1996 houdende aanpassing aan de technische vooruitgang van Richtlijn 74/408/EEG van de Raad ⁽⁶⁾ hebben verscheidene lidstaten de voorschriften van deze richtlijn al verplicht gesteld voor andere voertuigen dan die van categorie M₁. De fabrikanten en hun leveranciers hebben dus al de geschikte technologie ontwikkeld.
- (8) Uit onderzoek is gebleken dat het niet mogelijk is zijdelings gerichte zitplaatsen uit te rusten met veiligheidsgordels die de inzittenden hetzelfde beschermingsniveau bieden als voorwaarts gerichte zitplaatsen. Om veiligheidsredenen moeten dergelijke zitplaatsen worden verboden in bepaalde voertuigcategorieën.
- (9) Richtlijn 74/408/EEG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (10) Aangezien de doelstelling van deze richtlijn, namelijk de verbetering van de verkeersveiligheid door de verplichte installatie van veiligheidsgordels in bepaalde voertuigcategorieën, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege hun omvang beter door de Gemeenschap kan worden verwezenlijkt, kan de Gemeenschap, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaan de voorgestelde maatregelen niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken,

⁽¹⁾ PB C 80 van 30.3.2004, blz. 6.

⁽²⁾ Advies van het Europees Parlement van 17 december 2003 (PB C 91 E van 15.4.2004, blz. 487), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 24 januari 2004 en standpunt van het Europees Parlement van

⁽³⁾ PB C 68 van 24.3.1986, blz. 35.

⁽⁴⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2004/78/EG van de Commissie (PB L 153 van 30.4.2004, blz. 103).

⁽⁵⁾ PB L 221 van 12.8.1974, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 2003.

⁽⁶⁾ PB L 186 van 25.7.1996, blz. 28.

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Richtlijn 74/408/EEG

Richtlijn 74/408/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De voertuigen van de categorieën M_2 en M_3 zijn onderverdeeld in klassen, zoals vastgesteld in punt 2 van bijlage I bij Richtlijn 2001/85/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2001 betreffende speciale voorschriften voor voertuigen bestemd voor het vervoer van passagiers, met meer dan acht zitplaatsen, die van de bestuurder niet meegerekend, en tot wijziging van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad en van Richtlijn 97/27/EG (*).

(*) PB L 42 van 13.2.2002, blz. 1.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Deze richtlijn is niet van toepassing op achterwaarts gerichte zitplaatsen.”.

2) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 3 bis

1. De installatie van zijdelings gerichte zitplaatsen is verboden in voertuigen van de categorieën M_1 , N_1 , M_2 (van de klassen III of B) en M_3 (van de klassen III of B).

2. Lid 1 is niet van toepassing op ambulances of op de in artikel 8, lid 1, eerste streepje, van Richtlijn 70/156/EEG genoemde voertuigen.”.

3) Bijlage II wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 1.1 wordt vervangen door:

„1.1. De voorschriften van deze bijlage gelden niet voor achterwaarts gerichte zitplaatsen, of voor op die zitplaatsen aangebrachte hoofdsteunen.”;

b) punt 2.3 wordt vervangen door:

„2.3. „Zitplaats”: de constructie die al dan niet een integrerend deel van de volledige gestoffeerde voertuigconstructie vormt en bestemd is voor één volwassene. Met deze term wordt zowel een afzonderlijke stoel bedoeld als gedeelte van een bank dat aan één persoon plaats moet bieden.

Afhankelijk van de richting wordt een zitplaats als volgt gedefinieerd:

2.3.1. „Voorwaarts gerichte zitplaats”: een zitplaats die kan worden gebruikt terwijl het voertuig in beweging is en die zodanig naar de voorkant van het voertuig gericht is dat het verticale symmetrievlak van de zitplaats een hoek van minder dan $+10^\circ$

of -10° vormt met het verticale symmetrievlak van het voertuig.

2.3.2. „Achterwaarts gerichte zitplaats”: een zitplaats die kan worden gebruikt terwijl het voertuig in beweging is en die zodanig naar de achterkant van het voertuig gericht is dat het verticale symmetrievlak van de zitplaats een hoek van minder dan $+10^\circ$ of -10° vormt met het verticale symmetrievlak van het voertuig.

2.3.3. „Zijdelings gerichte zitplaats”: een zitplaats die, gelet op haar gerichtheid ten opzichte van het verticale symmetrievlak van het voertuig, aan geen van de in de punten 2.3.1 en 2.3.2 gegeven definities voldoet.”;

c) punt 2.9 wordt geschrapt.

4) In bijlage III wordt punt 2.5 vervangen door:

„2.5. „Zitplaats”: een vast op de voertuigconstructie te bevestigen constructie, inclusief stoffering en verbindingstukken, die bedoeld is om in een voertuig een of meer volwassenen een zitplaats te bieden.

Afhankelijk van de richting wordt een zitplaats als volgt gedefinieerd:

2.5.1. „Voorwaarts gerichte zitplaats”: een zitplaats die kan worden gebruikt terwijl het voertuig in beweging is en die zodanig naar de voorkant van het voertuig gericht is dat het verticale symmetrievlak van de zitplaats een hoek van minder dan $+10^\circ$ of -10° vormt met het verticale symmetrievlak van het voertuig.

2.5.2. „Achterwaarts gerichte zitplaats”: een zitplaats die kan worden gebruikt terwijl het voertuig in beweging is en die zodanig naar de achterkant van het voertuig gericht is dat het verticale symmetrievlak van de zitplaats een hoek van minder dan $+10^\circ$ of -10° vormt met het verticale symmetrievlak van het voertuig.

2.5.3. „Zijdelings gerichte zitplaats”: een zitplaats die, gelet op haar gerichtheid ten opzichte van het verticale symmetrievlak van het voertuig, aan geen van de in de punten 2.5.1 en 2.5.2 gegeven definities voldoet.”.

5) Bijlage IV wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 1.1 wordt vervangen door:

„1.1. De voorschriften van deze bijlage gelden voor voertuigen van de categorieën N_1 , N_2 of N_3 en de categorieën M_2 en M_3 die niet onder het toepassingsgebied van bijlage III vallen. Ze gelden ook voor de zijdelings gerichte zitplaatsen van alle voertuigcategorieën, met uitzondering van het bepaalde in punt 2.5.”;

b) punt 2.4 wordt vervangen door:

„2.4. Alle zitplaatsen die naar voren kunnen worden gekanteld of neerklapbare rugleuningen hebben, moeten zijn voorzien van automatische vergrendelingen in de normale stand. Dit voorschrift geldt niet voor zitplaatsen die zijn aangebracht in de rolstoelruimten van voertuigen van de categorieën M₂ of M₃ van de klassen I, II of A.”.

Artikel 2

Implementatie

1. Met ingang van ... (*) mogen de lidstaten:
 - a) de EG-typegoedkeuring of de nationale typegoedkeuring voor een voertuigtype niet weigeren;
 - b) de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen niet verbieden,
op grond van de zitplaatsen en de bevestigingen en hoofdsteuken daarvan, wanneer deze voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 74/408/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.
2. Met ingang van ... (**):
 - a) mogen de lidstaten niet langer de EG-typegoedkeuring voor een nieuw voertuigtype verlenen;
 - b) weigeren de lidstaten de nationale typegoedkeuring voor een nieuw voertuigtype,
wanneer de zitplaatsen en de bevestigingen en hoofdsteuken daarvan niet voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 74/408/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.
3. Met ingang van ... (***):
 - a) beschouwen de lidstaten de certificaten van overeenstemming van nieuwe voertuigen als niet langer geldig in de zin van artikel 7, lid 1, van Richtlijn 70/156/EEG;
 - b) weigeren de lidstaten de registratie, de verkoop of het in het verkeer brengen van nieuwe voertuigen, tenzij een beroep wordt gedaan op de bepalingen van artikel 8, lid 2, van Richtlijn 70/156/EEG,
wanneer de zitplaatsen en de bevestigingen en hoofdsteuken daarvan niet voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 74/408/EEG, zoals gewijzigd bij deze richtlijn.

Artikel 3

Omzetting

1. De lidstaten dienen de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om vóór ... (***) aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
2. Zij passen deze bepalingen toe vanaf ... (****).
3. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in de bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
4. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) De in artikel 3, lid 2, vermelde datum.

(**) Zes maanden na de in lid 1 vermelde datum.

(***) 18 maanden na de in lid 1 vermelde datum.

(****) Zes maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(*****) Zes maanden plus één dag na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

MOTIVERING VAN DE RAAD

I. INLEIDING

De voorgestelde richtlijn, die op 20 juni 2003 door de Commissie is ingediend ⁽¹⁾, heeft artikel 95 van het EG-Verdrag als rechtsgrond.

Het Europees Economisch en Sociaal Comité heeft op 10 december 2003 advies ⁽²⁾ uitgebracht.

Het Europees Parlement heeft op 17 december 2003 zijn eerste lezing afgerond en advies uitgebracht ⁽³⁾.

De Raad heeft op 24 januari 2005 zijn gemeenschappelijk standpunt vastgesteld.

II. DOELSTELLING

De voorgestelde richtlijn beoogt de wijziging van Richtlijn 74/408/EEG van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/37/EG van de Commissie, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de zitplaatsen voor motorvoertuigen, met het oog op de verplichte installatie van veiligheidsgordels in andere motorvoertuigen dan personenauto's.

De volgende twee richtlijnen hebben eveneens betrekking op de installatie van veiligheidsgordels in voertuigen:

- Richtlijn 77/541/EEG, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/3/EG van de Commissie, betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake veiligheidsgordels en bevestigingssystemen in motorvoertuigen;
- Richtlijn 76/115/EEG van de Raad, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 96/38/EG van de Commissie, inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende bevestigingspunten voor veiligheidsgordels van motorvoertuigen.

Met het oog op de verplichte installatie van veiligheidsgordels in alle voertuigen, heeft de Commissie voorgesteld de drie richtlijnen om technische redenen tegelijkertijd te wijzigen.

Aangezien de voorgestelde maatregelen uiteindelijk ten doel hebben de verkeersveiligheid te verbeteren, moeten de richtlijnen gelijktijdig worden aangenomen en op dezelfde datum in werking treden.

III. ANALYSE VAN HET GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT

1. Algemeen

In het met eenparigheid van stemmen vastgestelde gemeenschappelijk standpunt heeft de Raad:

- artikel 1 gewijzigd, met name door klapstoelen in de werkingssfeer van de richtlijn op te nemen en definities ter categorisering van de diverse richtingen van de zitplaatsen in te voegen;
- verscheidene data van inwerkingtreding in artikel 2 uitgesteld;
- de drie amendementen van het Europees Parlement verworpen:
 - EP-amendement nr. 3, waarin een nieuwe overweging 8 bis werd voorgesteld betreffende tests voor zijdelings gerichte zitplaatsen die door de Commissie in overweging moeten worden genomen, werd verworpen omdat de Raad van oordeel is dat er geen aanvullende tests nodig zijn om te concluderen dat zijdelings gerichte zitplaatsen gevaarlijk zijn voor inzittenden van alle soorten voertuigen;
 - EP-amendementen nrs. 1 en 2, waardoor het in artikel 1 opgenomen verbod op de installatie van zijdelings gerichte zitplaatsen wordt beperkt tot bepaalde categorieën motorvoertuigen, werden verworpen, aangezien de Raad het eens is met het standpunt van de Commissie dat voor de veiligheid van de passagiers zijdelings gerichte zitplaatsen moeten worden verboden in alle soorten voertuigen.

⁽¹⁾ Doc. 10888/03 ENT 115 CODEC 909.

⁽²⁾ PB C 80 van 30.3.2004, blz. 6.

⁽³⁾ PB C 91 E van 15.4.2004, blz. 487.

2. Nieuwe elementen in het gemeenschappelijk standpunt in vergelijking met het Commissievoorstel

Artikel 1, punt 1

De verwijzing naar de niet-toepassing van de richtlijn op „klapstoelen” is geschrapt.

Punt 2

- De verplichting voor de lidstaten om de installatie van zijdelings gerichte zitplaatsen te verbieden, is verplaatst naar artikel 2 inzake de toepassing;
- het toepassingsgebied voor het verbod op zijdelings gerichte zitplaatsen is verduidelijkt.

Twee nieuwe punten (punten 3 en 4) werden ingevoegd om de diverse richtingen van de zitplaatsen te definiëren: voorwaarts gerichte zitplaats, achterwaarts gerichte zitplaats, zijdelings gerichte zitplaats.

Punt 5 (voormalig punt 3)

In een nieuw punt is bepaald dat de automatische vergrendeling op klapstoelen niet geldt voor klapstoelen die zijn aangebracht in de rolstoelruimten van voertuigen van de categorieën M_2 of M_3 , van klasse I, II of A (stadsbussen).

Artikel 2

Alle data betreffende de toepassing van de richtlijn zijn uitgesteld en vervangen door veranderlijke data die afhangen van de datum van aanneming van deze nieuwe richtlijn.

IV. CONCLUSIE

Het gemeenschappelijk standpunt, dat in hoofdzaak overeenstemt met het Commissievoorstel, is door de Raad met eenparigheid van stemmen vastgesteld. De belangrijkste wijzigingen ten opzichte van het Commissievoorstel hebben betrekking op de opnemings van klapstoelen in de werkingssfeer van de richtlijn, alsmede op de invoeging van definities voor de diverse richtingen van de zitplaatsen. Voorts zijn de data van omzetting en inwerkingtreding van de richtlijn aangepast.
